

Orientering fra miljøstyrelsen

August 1980

7 bekendtgørelser om vandforsyning

Bekendtgørelse om vandindvindings- og vandforsyningsplanlægning.

Bekendtgørelse om vandindvinding og vandforsyning.

Bekendtgørelse om udførelse af boringer efter grundvand.

Bekendtgørelse om ekspropriation til vandforsyningsanlæg.

Bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg.

Bekendtgørelse om henlæggelse af opgaver og beføjelser efter vandforsyningsloven til miljøstyrelsen.

Bekendtgørelse om kvalitetskrav m.v. til overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand.

Til kommunalbestyrelser og amtsråd,
hovedstadsrådet, embedslæger
og kommunale levnedsmiddellaboratorier m.fl.

MILJØSTYRELSEN
BIBLIOTEKET
Strandgade 29
1401 København K

MILJØMINISTERIET
MILJØSTYRELSEN
Dokumentationsafdelingen
Strandgade 29
1401 København K

Bekendtgørelse om vandindvindings- og vandforsyningsplanlægning

I medfør af § 16, stk. 1 i lov nr. 299 af 8. juni 1978 om vandforsyning m. v. fastsættes:

Myndigheder

§ 1. Vandforsynings- og vandindvindingsplanlægningen forestås af kommunalbestyrelserne og amtsrådene efter reglerne i denne bekendtgørelse.

Stk. 2. I hovedstadsområdet varetager hovedstadsrådet de opgaver, som ved bekendtgørelsen er henlagt til amtsrådene.

Kortlægning

§ 2. Amtsrådet foretager inden for amtskommunens område med bistand fra kommunalbestyrelserne en kortlægning af vandforekomsternes beliggenhed, størrelse og kvalitet og gennemfører på grundlag heraf undersøgelser og beregninger af de vandmængder, der vil være til rådighed for vandindvinding.

Vandindvindingsplaner

§ 3. På grundlag af kortlægningen og under hensyn til den ingangværende og forventede erhvervs- og befolkningsudvikling udarbejder amtsrådet efter forhandling med kommunalbestyrelserne og embedslægeinstitutionen og i fornødent omfang med andre interesserede myndigheder og institutioner m. v. et forslag til en plan for den fremtidige vandindvinding. I vandindvindingsplanen fastlægges den samlede anvendelse af regionens vandforekomster under hensyn til de

samfundsmæssige forhold, der er angivet i vandforsyningslovens §§ 1 og 2. Det skal fremgå af planen, i hvilket omfang den forudsætter en ændring af eller et tillæg til regioplanen.

§ 4. Vandvindingsplanen skal indeholde:

a) Angivelse og lokalisering af de forventede behov for vand i amtskommunen, fordelt på forskellige forbrugergrupper (husholdning, institutioner m. v., industri- og håndværksvirksomheder, landbrug, herunder markvanding, og gartneri samt dambrug).

b) Angivelse af de bestående indvindingsanlæg.

c) Angivelse af den omtrentlige placering, ydeevne og kvalitet af de vandforekomster til grundvandsindvinding og de vandområder til overfladevandsindvinding, som vil være til rådighed for vandindvinding i amtskommunen.

d) Angivelse af retningslinjer for vandressourcernes anvendelse inden for amtskommunen. Retningslinjerne skal under hensyn til de samfundsmæssige forhold angive en prioritering og fordeling af de vandressourcer, der er til rådighed for almen vandforsyning, enkeltvandforsyninger og erhvervsformål.

e) Angivelse af, om amtskommunen har behov for tilførsel af vand udefra, eller om der fra amtskommunen kan leveres vand til forbrug uden for amtskommunen.

f) Angivelse af retningslinier for den fremtidige placering af indvindingsanlæg med tilhørende behandlingsanlæg, herunder ledninger til fjerntransport.

g) Angivelse af de foranstaltninger, der skal foretages til forebyggelse af skadevirkninger på omgivelserne. Det skal i denne forbindelse angives hvilken grundvandsstand, hvilken vandstand i søer m. v. og hvilken vandføring i vandløbene der ønskes opretholdt. Det skal endvidere angives på hvilken måde, disse forhold skal kontrolleres, og hvilke foranstaltninger der skal foretages til opretholdelse af vandstand og vandføring.

h) Opstilling af en tidsfølge for etablering og udbygning af almene vandforsyningsanlæg af betydning for regionens samlede vandforsyning.

§ 5. Forslaget skal derefter ved amtsrådets foranstaltning fremlægges for offentligheden til gennemsyn i mindst 3 måneder på steder i amtskommunen, der bestemmes af amtsrådet.

Stk. 2. Indenfor fremlæggelsesperioden iværksætter amtsrådet i samarbejde med kommunalbestyrelserne en oplysningsvirksomhed.

Stk. 3. Forslaget sendes samtidig til de myndigheder og institutioner m. v., der har været inddraget i sagen, samt til miljøstyrelsen.

§ 6. Efter fremlæggelsesfristens udløb forhandler amtsrådet i fornødent omfang påny sagen med de myndigheder og institutioner m. v., som har været inddraget i sagsbehandlingen, og tager stilling til, om forslaget bør ændres som følge af fremkomne indsigelser eller andre forhold.

Stk. 2. Amtsrådet forelægger derefter vandindvindingsplanen for miljøministeren til godkendelse. Ved forelæggelsen redegør amtsrådet for indsigelserne og for amtsrådets bemærkninger hertil. Vandindvindingsplanen indsendes til miljøstyrelsen, der forestår den forberedende behandling til brug for miljøministerens godkendelse.

§ 7. Når miljøministeren har godkendt vandindvindingsplanen, offentliggør amtsrådet meddelelse herom.

§ 8. §§ 5-7 finder tilsvarende anvendelse på delplaner og på ændringer i og tillæg til godkendte vandindvindingsplaner.

Vandforsyningsplaner

§ 9. Kommunalbestyrelsen udarbejder efter forhandling med de private almene vandforsyningsanlæg i kommunen, embedslægeinstitutionen og i fornødent omfang med andre interesserede myndigheder og institutioner m. v. et forslag til en vandforsyningsplan, hvori kommunens forsyningsstruktur fastlægges. Planen må ikke være i strid med vandindvindingsplanen.

§ 10. Vandforsyningsplanen skal indeholde:

a) Angivelse og lokalisering af de forventede behov for vand i kommunen, fordelt på forskellige forbrugergrupper (husholdning, institutioner m. v., industri- og håndværksvirksomheder, landbrug, herunder markvanding, og gartneri samt dambrug).

b) Angivelse af placeringen, ydeevnen og kvaliteten af de eksisterende vandforsyningsanlæg med tilhørende behandlingsanlæg, beholderanlæg og pumpeanlæg; deres kapacitet, tekniske tilstand og vedligeholdelsestilstand.

c) Angivelse af hvilke dele af kommunen der påregnes forsynet med vand fra indvindingsanlæg på de enkelte ejendomme eller fra andre ikke almene anlæg, og hvilke dele af kommunen der straks eller senere påregnes forsynet fra almene anlæg.

d) Angivelse af de bestående almene vandforsyningsanlæg, der skal indgå i den fremtidige vandforsyning i kommunen, herunder deres ejerforhold, og af beliggenheden og udformningen af fremtidige almene vandforsyningsanlæg.

e) Angivelse af de nuværende og fremtidige forsyningsområder for de almene vandforsyningsanlæg i kommunen.

f) Angivelse af om kommunen har behov for tilførsel af vand udefra, eller om der fra kommunen kan leveres vand til forbrug uden for kommunen.

g) Angivelse af ledningsnettet for de almene anlæg i kommunen, herunder eventuelle forbindelsesledninger mellem anlæggene.

h) Opstilling af en tidsfølge for etablering og udbygning af almene vandforsyningsanlæg, herunder af ledningsnettet.

§ 11. Forslaget skal derefter ved kommunalbestyrelsens foranstaltning fremlægges for offentligheden til gennemsyn i mindst 3 måneder på et sted, der bestemmes af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Indenfor fremlæggelsesperioden iværksætter kommunalbestyrelsen en oplysningsvirksomhed.

Stk. 3. Forslaget sendes samtidig til de myndigheder og institutioner, der har været inddraget i sagen samt til amtsrådet.

§ 12. Efter fremlæggelsesfristens udløb forhandler kommunalbestyrelsen i fornødent omfang påny sagen med de myndigheder og institutioner m. v., som har været inddraget i sagsbehandlingen, og tager stilling til, om forslaget bør ændres som følge af indkomne indsigelser eller andre forhold. Kommunalbestyrelsen forelægger derefter vandforsyningsplanen for amtsrådet til godkendelse. Ved forelæggelsen redegør kommunalbestyrelsen for indsigelserne og for kommunalbestyrelsens bemærkninger hertil.

§ 13. Når amtsrådet har godkendt vandforsyningsplanen, offentliggør kommunalbestyrelsen meddelelse herom. Meddelelsen skal indeholde oplysning om, til hvilken myndighed afgørelsen kan påklages og fristen herfor.

§ 14. §§11–13 finder tilsvarende anvendelse på delplaner og på ændringer i og tillæg til godkendte vandforsyningsplaner.

§ 15. Viser det sig under behandlingen af en sag efter vandforsyningslovens kapitler 4–6 og 8, at vandforsyningsplanen ikke kan overholdes, kan amtsrådet, hvis kommunalbestyrelsen er enig, ændre vandforsyningsplanen, uden at ændringen behandles efter reglerne i §§ 11 og 12. I så fald skal de, der berøres af ændringen, underrettes senest 3 uger, før amtsrådet træffer afgørelse i sagen. Ændringen bekendtgøres efter reglerne i § 13.

Klage

§ 16. Amtsrådets afgørelser vedrørende godkendelse af vandforsyningsplaner kan påklages til miljøstyrelsen inden 4 uger fra den dag, hvor meddelelse om den godkendte plan er offentliggjort, jfr. § 13.

Stk. 2. Klage indgives til amtsrådet, som videresender klagen til miljøstyrelsen ledsaget af det materiale, der er indgået i sagens bedømmelse.

§ 17. Bestemmelserne i § 16 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til delplaner samt ændringer i og tillæg til godkendte planer.

Ikrafttræden

§ 18. Denne bekendtgørelse træder i kraft den 1. april 1980.

Stk. 2. Hvis behandlingen af en vandforsyningsplan er påbegyndt før denne bekendtgørelses ikrafttræden, kan amtsrådet tillade, at bekendtgørelsens §§ 11 og 12 fraviges, såfremt amtsrådet finder, at den tidligere behandling har været tilstrækkelig.

Miljøministeriet, den 4. januar 1980

IVAR NØRGAARD

/ Gertrud Goldschmidt

Bekendtgørelse om vandindvinding og vandforsyning

I medfør af §§ 6, 8, 70 og 78, stk. 5, i lov nr. 299 af 8. juni 1978 om vandforsyning m. v. (vandforsyningsloven) og § 15, stk. 3, og § 45, stk. 3, i lov nr. 372 af 13. juni 1973 om miljøbeskyttelse (miljøbeskyttelsesloven) fastsættes:

Kapitel 1

Almindelige bestemmelser

§ 1. Denne bekendtgørelse omfatter behandlingen af sager om tilladelser til vandindvinding og til vandindvindingsanlæg, vandbehandlingsanlæg og beholder- og udpumpningsanlæg efter vandforsyningslovens kapitel 4, om tilladelser til bortledning m. v. af grundvand efter vandforsyningslovens § 26 og om afgørelser om ændring af vandforsyningsens struktur m. v. efter vandforsyningslovens §§ 29 og 32 og kapitel 8.

§ 2. Sagerne behandles af kommunalbestyrelserne og amtsrådene efter de nærmere regler i bekendtgørelsen.

Stk. 2. Hvis en sag, der henhører under et amtsråd, berører vandforsyningsforholdene i en anden amtskommune, skal der forhandles mellem amtsrådene. Hvis en sag, der henhører under en kommunalbestyrelse, berører vandforsyningsforholdene i en anden kommune, skal der forhandles mellem kommunalbestyrelserne. Opnås der ikke enighed under sådanne forhandlinger, afgøres sagerne af miljøstyrelsen.

Stk. 3. I hovedstadsområdet varetager hovedstadsrådet de opgaver, som ved bekendt-

gørelsen er henlagt til amtsrådene.

Kapitel 2

Sager om tilladelse til vandindvinding og til anlæg i forbindelse med vandindvindingen

§ 3. I sager efter vandforsyningslovens kapitel 4 om tilladelse til indvinding af grundvand og til de indvindingsanlæg, vandbehandlingsanlæg og beholder- og udpumpningsanlæg, som skal benyttes til indvindingen, kan afgørelse træffes af kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor indvindingsstedet ønskes placeret,

a) når der er tale om en indvinding på højst 3.000 m³ vand årligt, og indvindingen ikke omfatter vanding af landbrugsafgrøder, eller

b) når der er tale om et anlæg for en mindre bebyggelse på landet, og anlægget kan forsyne hele bebyggelsen og højst indvinder 6.000 m³ vand årligt, eller

c) når der i en godkendt vandforsyningsplan er truffet bestemmelse om et anlæg og dets indvinding, herunder indvindingssted, omtrentlig indvindingsmængde, indvindingsformål og for almene anlæg endvidere omtrentligt forsyningsområde, og amtsrådet ikke bestemmer, at tilladelse til anlægget skal meddeles af amtsrådet. Mener kommunalbestyrelsen, at planen bør fraviges, sender den sagen til amtsrådet med indstilling herom.

Stk. 2. I sager om tilladelse efter vandforsyningslovens § 21 til placeringen og indretningen af et vandindvindingsanlæg, der omfattes af lovens § 18, stk. 2, træffes afgørelsen af kommunalbestyrelsen.

Stk. 3. Når kommunalbestyrelsen behandler en sag om tilladelse til anlæg efter stk. 1 eller 2, kan den tillige træffe bestemmelse om beskyttelse af anlægget mod forurening i medfør af miljøbeskyttelseslovens §§ 12 og 14.

§ 4. I øvrigt afgøres sager efter vandforsyningslovens kapitel 4 om tilladelse til vandindvinding og til indvindingsanlæg, behandlingsanlæg m. v. af amtsrådet i den amtskommune, hvor indvindingsstedet ønskes placeret.

§ 5. Når der ønskes tilladelse til indvinding af grundvand eller overfladevand og til oprettelse af et nyt anlæg til brug for indvindingen, tager tilladelsesmyndigheden i første omgang stilling til, om der efter foreliggende oplysninger kan gives en foreløbig indvindingstilladelse, og hvilke nærmere oplysninger der ønskes tilvejebragt. Hvis tilvejebringelsen af de nærmere oplysninger nødvendigvis bygger og anlægsarbejder, som kræver tilladelse fra tilladelsesmyndigheden, giver myndigheden tilladelse hertil i forbindelse med den foreløbige indvindingstilladelse.

Stk. 2. Når de nærmere oplysninger er tilvejebragt, tager tilladelsesmyndigheden stilling til spørgsmålet om endelig tilladelse til indvinding og anlæg.

Stk. 3. Hvis tilladelsesmyndigheden anser det for muligt at bedømme sagen, uden at der tilvejebringes yderligere oplysninger, kan den give endelig tilladelse uden først at give en foreløbig tilladelse.

§ 6. Når der ønskes tilladelse til forøget indvinding fra et bestående indvindingsanlæg, finder § 5 tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Når der ønskes tilladelse til væsentlige ændringer af et bestående vandindvindingsanlæg, herunder udførelse af erstatnings- eller supplementsboringer, finder § 5 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Når der ønskes tilladelse til væsentlig udbedring eller væsentlig ændring af et bestående vandbehandlings-, beholder- eller udpumpningsanlæg uden ønske om forøget indvindingsret, kan tilladelsesmyndigheden straks tage stilling til spørgsmålet om endelig tilladelse. Tilsvarende gælder, når der ønskes indvindingstilladelse til et bestående vandforsyningsanlæg, der ikke tidligere har haft ind-

vindingstilladelse, og der ikke søges om forøgelse af anlæggets indvindingsmængde eller om væsentlige ændringer af dets indvindingsanlæg.

Stk. 4. Når der ønskes tilladelse til oprettelse eller væsentlig udbedring eller væsentlig ændring af et indvindingsanlæg, der omfattes af vandforsyningslovens § 18, stk. 2, kan tilladelsesmyndigheden straks tage stilling til spørgsmålet om endelig tilladelse.

§ 7. En ansøgning om foreløbig indvindingstilladelse skal indeholde følgende oplysninger:

a) Angivelse af formålet med indvindingen med begrundelse for størrelsen af den ansøgte vandmængde. Drejer sagen sig om et anlæg til almen vandforsyning, skal det anføres, hvorledes forsyningsområdet tænkes fastlagt, hvor mange forbrugere, opdelt på forbrugskategorier, der tænkes forsynet, samt hvilke prognoser der eventuelt foreligger for den fremtidige udvikling.

b) Angivelse af den ønskede beliggenhed af indvindingssteder og anlæg i øvrigt og af eventuelle observationsboringer og stationer for måling af vandstand og vandføring, indtegnet på Geodætisk Instituts kort i målforholdet 1:25.000. På tilsvarende kort indtegnes et eventuelt påtænkt forsyningsområde. Der skal gives oplysning om matrikelbetegnelse for anlægget.

c) Skønsmæssig angivelse af mulighederne for at indvinde den ansøgte vandmængde og af følgevirkninger af indvindingen. Endvidere om muligt oplysning om den pågældende vandtypes egnethed til formålet.

d) For grundvandsindvinding: Oplysning om forurenende forhold, som ansøgeren er bekendt med indenfor 300 m fra indvindingsstedet. For indvinding af overfladevand: Oplysning om væsentligt forurenende forhold, som ansøgeren er bekendt med ved og ovenfor indtagningsstedet.

e) Angivelse af arealer, brugsrettigheder m.v., der eventuelt må erhverves ved ekspropriation, herunder ejer- og brugerforhold, oplysning om matrikelbetegnelse og fornødent kortmateriale.

f) Fortegnelse over de grundejere og brugere, som ansøgeren ønsker inddraget i sagens behandling.

§ 8. Ansøgningen indsendes til kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor indvindingsstedet ønskes placeret. Hvis kommunalbestyrelsen ikke selv er tilladelsesmyndighed, videregiver den sagen til amtsrådet med sin indstilling, der i fornødent omfang skal indbefatte stillingtagen til beliggenhed af indvindingsstedet og udstrækning af eventuelt forsyningsområde.

§ 9. Når ansøgningen er modtaget af tilladelsesmyndigheden, sammenholdes den med godkendte eller foreslåede vandindvindings- og vandforsyningsplaner og planer for råstofindvinding. Myndigheden kan indhente yderligere oplysninger gennem ansøgeren eller på anden måde. Hvis amtsrådet er tilladelsesmyndighed, kan amtsrådet pålægge indvindingsstedets kommunalbestyrelse at tilvejebringe de yderligere oplysninger.

§ 10. Tilladelsesmyndigheden indhenter herefter udtalelser om sagen fra andre interesserede myndigheder. Der skal indhentes udtalelser fra kommunalbestyrelser og amtsråd, som antages interesseret i indvinding i området, herunder fra kommunalbestyrelser i kommuner, hvortil anlægget skal levere vand. Når vandforsyningen kræver vand af drikkevandskvalitet, skal der endvidere indhentes udtalelse fra indvindingsstedets embedslægeinstitution.

§ 11. Finder tilladelsesmyndigheden efter modtagelsen af de nævnte udtalelser, at sagen skal fremmes, skal myndigheden, hvis sagen drejer sig om en indvinding, der omfattes af vandforsyningslovens § 20, offentliggøre en meddelelse om ansøgningen i stedlige blade efter sin nærmere bestemmelse. Meddelelsen skal indeholde oplysninger om ansøgerens navn, indvindingsformål, indvindingsstedets matr. nr. og beliggenhed og den påtænkte årlige indvindingsmængde. Meddelelsen skal endvidere indeholde oplysning om, at de, der måtte have nogen indvending imod ansøgningen, kan rette henvendelse herom til myndigheden indenfor en frist på 3 uger.

§ 12. Tilladelsesmyndigheden kan bestemme, at der skal afholdes møde om sagen, eventuelt et offentligt møde. I tilfælde af offentligt møde skal der mindst 3 uger for mo-

det foretages indkaldelse og fremlægges dokumenter efter tilladelsesmyndighedens nærmere bestemmelse, og myndigheden skal fastsætte en frist på mindst 3 uger efter mødet, hvor der kan gøres supplerende indsigelser.

§ 13. Hvis der skal gennemføres arealafståelser eller rådighedsindskrænkninger til fordel for vandforsyningsanlægget, skal tilladelsesmyndigheden sørge for, at spørgsmålet herom droftes mellem parterne i forbindelse med sagen om enten den foreløbige eller den endelige tilladelse, og at der søges opnået forlig om forholdet.

§ 14. En foreløbig tilladelse skal indeholde bestemmelser om følgende:

a) Indvindingsformål.

b) Indvindingsstedet.

c) Indvindingsomfang.

d) Hvilke yderligere oplysninger der eventuelt skal indgives, for spørgsmålet om endelig tilladelse kan behandles.

e) Oprettelse af de nødvendige borer og eventuelt prøvepumpinger af borer. Oprettelse af de nødvendige måleanordninger i vandløb.

f) Tidsfrist for udnyttelse af den foreløbige indvindingstilladelse.

Stk. 2. I den foreløbige tilladelse skal tilladelsesmyndigheden angive sin vurdering af indvindings påvirkning af omgivelserne og sin stillingtagen til følgerne af denne påvirkning. Endvidere skal det anføres, at en endelig indvindingstilladelse kun kan ventes meddelt, hvis det må anses for forsvarligt efter de yderligere oplysninger, som vil fremkomme under den videre behandling af sagen.

§ 15. En ansøgning om endelig tilladelse til vandindvinding og til etablering af indvindings- og behandlingsanlæg m. v. skal udover oplysninger, som måtte være foreskrevet i en foreløbig indvindingstilladelse, jfr. § 14, stk. 1, litra d, indeholde følgende:

a) Genpart af indberetning til Danmarks Geologiske Undersøgelse (DGU) om foretagne borer, jfr. § 16 i bekendtgørelse nr. 4 af 4. januar 1980 om udførelse af borer efter grundvand.

b) I fornødent omfang analyse af råvandet. For grundvandsanlæg skal der foreligge

analyser for hver boring. For overfladevandsanlæg skal anføres prøveudtagningssteder og oplysninger om kvalitetsens årstidsvariation.

c) Beskrivelse af det planlagte indvindingsanlægs indretning.

d) Vurdering af, om det på grundlag af de foretagne prøvepumpninger eller vandføringsmålinger må antages muligt at indvinde den ansøgte vandmængde.

e) Redegørelse for et eventuelt behandlingsanlægs placering.

f) Beskrivelse af det ansøgte behandlingsanlæg med begrundelse for, at anlægget anses for egnet til fremstilling af vand til det ansøgte formål ud fra den givne råvandskvalitet. Endvidere tegninger af anlægget.

g) Oplysning om, hvordan eventuelt skyllevand fra anlægget tænkes afledt, og hvordan eventuelt udfældet slam skal behandles.

h) For almene vandforsyningsanlæg planer over beliggenhed og udformning af ledningsnet med angivelse af materialer, dimensioner og trykzoner. Endvidere foreliggende regulativ eller udkast til regulativ, eventuelt med tilhørende takstblad, og, hvis anlægget ikke ejes af en offentlig myndighed, vedtægt for anlæggets styrelse.

i) Angivelse af arealer, brugsrettigheder m.v., der eventuelt må erhverves ved ekspropriation, herunder ejer- og brugerforhold, oplysning om matrikelbetegnelse og fornødent kortmateriale.

j) Fortegnelse over de grundejere og brugere, som ansøgeren ønsker inddraget under sagens behandling.

§ 16. Sager om endelige tilladelser til indvinding og anlæg behandles efter reglerne i §§ 8–13, medmindre tilladelsesmyndigheden finder, at de pågældende forhold er blevet tilstrækkeligt belyst under behandlingen af spørgsmålet om foreløbig indvindingstilladelse.

Stk. 2. Hvis afgørelsen skal omfatte et påbud eller forbud, og den, som påbudet eller forbudet skal rettes til, ikke er tilstrækkeligt underrettet gennem forhandlinger om sagen, skal den pågældende forud for afgørelsen underrettes om sagen og gores bekendt med sin adgang til aktindsigt og til at udtale sig efter lov om offentlighed i forvaltningen.

Underretning kan dog undlades, hvis øjeblikkelig afgørelse er påkrævet.

Stk. 3. Hvis der kan ventes at blive spørgsmål om betaling af erstatning i forbindelse med sagen efter reglerne i miljøbeskyttelsesloven eller vandforsyningsloven, skal tilladelsesmyndigheden sørge for, at spørgsmålet om muligt drøftes mellem parterne med henblik på forlig om forholdet.

§ 17. En endelig tilladelse til vandindvinding og etablering af indvindings- og behandlingsanlæg skal indeholde bestemmelser om følgende:

a) Indvindingens formål.

b) Indvindingsstedets placering og råvandsanlæggets indretning. Indvindingsboringen skal angives med DGUs arkiv nr.

c) Indvindingens størrelse, og for hvilket tidsrum der meddeles indvindingstilladelse.

d) Hvordan indvindingen og udpumpningen fra anlægget skal måles. Det skal anføres, at bestemmelserne herom til enhver tid kan ændres af tilladelsesmyndigheden.

e) Den tilladelige sænkning af vandstanden i borerne eller den højest tilladelige indvinding pr. time.

f) En vurdering af indvindingens påvirkning af omgivelserne og en stillingtagen til følgerne af denne påvirkning. Det skal herunder bestemmes, hvilke undersøgelser der eventuelt skal foretages til kontrol af indvindingens følgevirkninger på grundvandsstand og vandløb, og i hvilket omfang amtsrådet kan begrænse tilladelsen i tilfælde af nedgang i vandføring og vandstand i vandløb.

g) Råvandskvaliteten og dens egnethed til det ansøgte formål.

h) Om der i medfør af miljøbeskyttelseslovens §§ 12, 13 og 14 skal fastsættes beskyttelsesforanstaltninger til forebyggelse af forurening af det vand, der ønskes indvundet.

i) Behandlingsanlæggets placering, indretning og funktion, herunder angivelse af anlæggets kapacitet og mulighed for at behandle den foreliggende råvandskvalitet, så den svarer til vandforsyningsformål.

j) Hvordan kontrollen med råvandets og det behandlede vands kvalitet skal finde sted, herunder om der skal stilles krav om andre undersøgelser end anført i bekendtgørelse nr.

6 af 4. januar 1980 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg.

k) Bestemmelse om skyllevandsafledning og om behandling af slammet.

l) Anlæggets funktion i undtagelsessituationer, herunder etablering af nodstrømsanlæg og mulighed for beskyttelse mod radioaktiv forurening.

m) Om der skal stilles særlige vilkår for tilladelsen.

Kapitel 3

Sager om tilladelse til bortledning m.v. af grundvand

§ 18. Sager om tilladelse til midlertidig eller varig bortledning af grundvand eller anden sænkning af grundvandstanden i forbindelse med bygge- og anlægsarbejder m.v. afgøres af kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor arbejdet udføres, hvis bortledningen m.v. må antages at omfatte højst 6.000 m³ vand årligt.

§ 19. I øvrigt afgøres sager efter vandforsyningslovens § 26 om tilladelse til midlertidig eller varig bortledning m.v. af grundvand af amtsrådet i den amtskommune, hvor arbejdet udføres.

§ 20. En ansøgning om tilladelse til midlertidig eller varig bortledning af grundvand eller anden sænkning af grundvandsstanden i forbindelse med bygge- og anlægsarbejder, gravning af ler, grus, brunkul, kridt m.v. skal så vidt muligt indeholde oplysning om grundvandsforholdene på stedet. Den skal endvidere indeholde en nærmere beskrivelse af det arbejde, der indvirker på grundvandet, den bortledte vandmængdes anslåede størrelse pr. år og pr. time, vandets kvalitet og den planlagte bortledningsmåde. Den skal endelig indeholde oplysning om den virkning, som bortledningen antages at medføre for grundvandet, den skade, som dette ventes at medføre på andre ejendomme, og muligheden for at afhjælpe en sådan skade.

§ 21. Med hensyn til sagens behandling finder §§ 8-10, 12, 13 og 16, stk. 2 og 3, tilsvarende anvendelse. I sager, der henhører under amtsrådet, skal der udsendes offentlig

meddelelse om ansøgningen som nævnt i § 11.

§ 22. En tilladelse til en bortledning m.v. efter § 18 skal indeholde følgende:

a) En beskrivelse af det pågældende arbejde og dets formodede indvirkning på grundvandsstanden.

b) Fastsættelse af den vandmængde, som tillades bortledt.

c) Fastsættelse af den tilladelige sænkning af grundvandsstanden eller den højest tilladelige bortledning pr. time.

d) Fastsættelse af eventuelle særlige vilkår for tilladelsen, herunder vilkår om en nærmere angiven afhjælpning af skade på anden ejendom.

e) Fremhævelse af, at tilladelsen kan tilbagekaldes eller ændres uden erstatning, hvis de forudsætninger, som lå til grund for afgørelsen, viser sig urigtige eller ændres væsentligt, jfr. vandforsyningslovens § 26, stk. 3.

Kapitel 4

Sager om inddragelse af ejendomme under almene vandforsyningsanlæg efter vandforsyningslovens § 29

§ 23. I sager om inddragelse af et område under et alment vandforsyningsanlæg i medfør af vandforsyningslovens § 29 kan kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor området ligger, træffe afgørelse om, at området skal inddrages under den almene vandforsyning, herunder om anlæg af de fornødne forsyningsledninger, hvis det i en godkendt vandforsyningsplan er bestemt, at området skal henhøre under vedkommende almene anlægs kommende forsyningsområde, og hvis afgørelsen overholder de bestemmelser, der i planen er truffet om anlæggets indvindingssted og omtrentlige indvindingsmængde.

Stk. 2. Vil en sag, som i øvrigt kan afgøres af en kommunalbestyrelse efter stk. 1, nødvendiggøre en forhøjelse af det almene anlægs indvindingstilladelse eller en udbygning af anlægget, heri ikke medregnet det fornødne nye ledningsanlæg, kan kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor anlægget ligger, træffe bestemmelse herom. Hvis et privat alment anlæg kræver sig overtaget af kommunen i anledning af et krav om udbygning, og der ikke kan opnås enighed om vilkårene

for overtagelsen, fastsættes vilkårene af amtsrådet.

Stk. 3. Mener en kommunalbestyrelse under behandlingen af en sag efter stk. 1 eller 2, at vandforsyningsplanen bør fraviges, sender den sagen til amtsrådet med en indstilling herom.

Stk. 4. Amtsrådet kan bestemme, at en afgørelse efter stk. 1 og 2 skal træffes af amtsrådet.

§ 24. I øvrigt afgøres sager om inddragelse under almen vandforsyning i medfør af vandforsyningslovens § 29, og om eventuel udbygning i den forbindelse af anlægget, af amtsrådet i den amtskommune, hvor området, henholdsvis anlægget, ligger.

§ 25. Til brug for behandlingen af sagen skal der i almindelighed foreligge en beskrivelse af de hidtidige vandforsyningsanlæg i området, herunder anlæggenes nærmere karakter og tekniske tilstand, indvindingsanlæggenes beliggenhed i forhold til forureningsmuligheder og i fornødent omfang undersøgelser af kvaliteten af anlæggenes vand.

Stk. 2. Der skal endvidere foreligge planer for områdets forsyning fra den påtænkte almene vandforsyning, herunder ledningsføring og ledningsdimensioner, og overslag over udgifterne ved at forsyne området fra det almene anlæg.

Stk. 3. Der skal endelig foreligge forslag til den betaling, som områdets grundejere, bortset fra eventuel erstatning efter vandforsyningslovens §§ 30 eller 31, skal yde for at blive sluttet til og få vand fra det almene anlæg.

§ 26. Med hensyn til sagens behandling finder §§ 9, 10, 12, 13 og 16, stk. 2 og 3, tilsvarende anvendelse. Der skal udsendes offentlig meddelelse om sagen som nævnt i § 11. Meddelelsen skal indeholde en fuldstændig angivelse af de ejendomme, som ønskes inddraget under et alment anlæg, og oplysning om det almene anlæg, som området tænkes inddraget under.

§ 27. En afgørelse om inddragelse af et område under almen vandforsyning efter vandforsyningslovens § 29 skal indeholde bestemmelser om følgende:

a) Hvilke ejendomme der skal inddrages under den almene vandforsyning, og hvilken del af ejendommenes vandforbrug den almene vandforsyning skal overtage.

b) Fra hvilket alment anlæg området skal forsynes, og om der bliver tale om udvidelse af det almene anlægs indvindingsanlæg m. v., hvilke nye forsyningsledninger der skal anlægges, den nærmere ledningsføring og dimensionering af ledningerne, og om nogen del af ledningerne senere må ventes benyttet også til forsyning af andre ejendomme.

c) Oplysning om den anslåede udgift ved de nye anlæg.

d) Hvilke bidrag til det almene anlægs hovedanlæg der skal betales af ejerne af de ejendomme, som inddrages under den almene forsyning.

e) Hvilke forsyningsledningsbidrag der skal betales af ejerne af de ejendomme, som inddrages under den almene forsyning. Endvidere oplysning om, efter hvilke regler der eventuelt senere skal ske omberegning af forsyningsledningsbidragene, hvis yderligere ejendomme får vand gennem ledningerne.

f) Efter hvilke regler ejerne af de inddragne ejendomme skal betale for stikledninger.

g) Hvornår der skal være skabt mulighed for tilslutning til den almene vandforsyning, og hvornår bidrag efter litra d) og e) skal være betalt.

h) Om ejendommenes hidtidige vandforsyningsanlæg skal sløjfes i forbindelse med nyordningen, jfr. vandforsyningslovens § 36.

Kapitel 5

Sager om inddragelse af vandindvindingsstilladelser efter vandforsyningslovens § 32 og om forsyningspligt m.v. efter vandforsyningslovens kapitel 8

§ 28. Sager om pligt for et privat vandforsyningsanlæg til i medfør af vandforsyningslovens § 45, stk. 1, at forsyne nærmere bestemte ejendomme, og om udbygning af anlægget i medfør af § 47 for at muliggøre forsyningen, kan afgøres af kommunalbestyrelsen henholdsvis i den kommune hvor ejendommen ligger, og i den kommune hvor anlægget ligger, under tilsvarende betingelser som anført i § 23.

§ 29. I øvrigt afgøres sager efter vandforsyningslovens kapitel 8 om pålæg til et vandforsyningsanlæg, fastsættelse af leveringsvilkår for et vandforsyningsanlæg eller en kommunes overtagelse af et privat vandforsyningsanlæg af amtsrådet i den amtskommune, hvor anlægget ligger. Det samme gælder sager om inddragelse af indvindingstilladelse for et vandindvindingsanlæg i medfør af vandforsyningslovens § 32.

§ 30. Med hensyn til sagernes behandling finder §§ 9, 10, 12, 13 og 16, stk. 2 og 3, tilsvarende anvendelse.

§ 31. I afgørelsen angående sagen goes nærmere rede for den måde, sagen løses på, herunder for økonomiske vilkår, og der fastsættes tidsfrister for gennemførelsen af løsningen og for betalingsforpligtelser.

Kapitel 6

Almindelige regler om afgørelser i sager efter bekendtgørelsen

§ 32. Kommunalbestyrelsens og amtsrådets afgørelser om foreløbig eller endelig tilladelse til en vandindvinding eller et vandindvindingsanlæg, behandlingsanlæg m. v. eller til en bortledning m.v. af grundvand meddeles skriftligt til den, der har ansøgt om tilladelse.

Stk. 2. Afgørelse om fastlæggelse af et beskyttelsesområde efter miljøbeskyttelseslovens § 12 meddeles skriftligt til de grundejere og brugere, hvis bestående forhold berøres af bestemmelsen. Afgørelse om fastlæggelse af et beskyttelsesområde efter miljøbeskyttelseslovens § 13 og om påbud eller forbud efter miljøbeskyttelseslovens § 14 meddeles skriftligt til de grundejere og brugere, som berøres af bestemmelserne, således at det i den forbindelse anføres, om bestemmelserne vil blive tinglyst. Når der gives påbud eller forbud efter miljøbeskyttelseslovens §§ 12-14, efter vandforsyningslovens § 36 eller i øvrigt, skal der fastsættes en frist for efterkommelse af påbudet eller forbudet.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsens og amtsrådets afgørelser om ændring af vandforsyningsstrukturen i medfør af vandforsyningslovens §§ 29 og 45, stk. 1 og 2, meddeles skriftligt til de grundejere og vandforsyningsanlæg, der berøres af afgørelsen. Kommunal-

bestyrelsens og amtsrådets afgørelser om ændring af vandforsyningsstrukturen i medfør af vandforsyningslovens §§ 32, 45, stk. 3, og 46-48 meddeles skriftligt til de vandforsyningsanlæg, der berøres af afgørelsen.

Stk. 4. Samtidig med underretning efter stk. 1-3 sendes skriftlig underretning om afgørelsen til vedkommende amtsråd, henholdsvis vedkommende kommunalbestyrelse, embedslægeinstitutionen, miljøstyrelsen og andre interesserede myndigheder og til privatpersoner, som må antages at have en individuel, væsentlig interesse i afgørelsen. Underretning til privatpersoner kan eventuelt finde sted ved offentlig annoncering.

§ 33. Kommunalbestyrelsens og amtsrådets afgørelser skal indeholde oplysninger om klagemyndighed og klagefrist og om, hvornår bygge- og anlægsarbejder, som er afhængige af afgørelsen, må udføres, jfr. §§ 37-39.

Stk. 2. Hvis et tilladt anlæg kun kan gennemføres ved ekspropriation af et areal eller en rådighedsindskrænkning, gives tilladelse under forudsætning af, at en sådan ekspropriation gennemføres. Tilladelsen skal i så fald indeholde anvisning på, hvorledes ekspropriationen kan gennemføres.

Stk. 3. Afgørelsen skal indeholde oplysning om mulighederne for ved indbringelse af en sag for landvæsenstretten at få erstatning for fastsættelse af et beskyttelsesområde, jfr. miljøbeskyttelseslovens § 13, for et påbud eller forbud, jfr. miljøbeskyttelseslovens § 14, for følgerne af en vandindvinding eller en bortledning m.v., jfr. vandforsyningslovens §§ 23 og 28, eller for indgreb i en indvindingsret, jfr. vandforsyningslovens §§ 30-32.

§ 34. Underretninger om afgørelser efter § 32 skal, når underretningen ikke sker ved offentlig annoncering, være ledsaget af det fornødne kortmateriale. Endelige tilladelser til vandindvinding og vandindvindingsanlæg skal være ledsaget af et kort fra Geodætisk Institut i målforholdet 1:25.000 med angivelse af beliggenheden af indvindingssteder og behandlingsanlæg og grænserne for anlæggets eventuelle forsyningsområde og beskyttelsesområde og, for indvinding af overfladevand, afstrømningsområde.

§ 35. Tilladelser i medfør af denne bekendtgørelse fritager ikke for at søge om tilladelser, der er nødvendige efter anden lovgivning.

§ 36. Amtsrådet fører register over de afgørelser, som er truffet efter denne bekendtgørelse af amtsrådet, en kommunalbestyrelse eller en klagemyndighed angående forhold i amtskommunen.

Stk. 2. Amtsrådet fører endvidere register over tilsvarende afgørelser, som er truffet angående forhold i amtskommunen i medfør af lov nr. 54 af 31. marts 1926 om vandforsyningsanlæg, lov nr. 169 af 18. april 1969 om vandforsyning og bekendtgørelse nr. 524 af 26. september 1973 af lov om vandforsyning.

Kapitel 7

Klage

§ 37. Kommunalbestyrelsens og amtsrådets afgørelser efter denne bekendtgørelse kan påklages til miljøstyrelsen.

§ 38. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende. Ved offentlig annoncering regnes klagefristen fra offentliggørelsen.

Stk. 2. Miljøstyrelsen kan indtil 6 måneder efter afgørelsen tage en klage op til behandling og afgørelse, når særlige grunde foreligger.

§ 39. Såfremt udnyttelsen af en tilladelse forudsætter udførelse af bygge- og anlægsarbejder, må sådanne arbejder ikke påbegyndes før klagefristens udløb. Hvis tilladelsen er påklaget før klagefristens udløb, må bygge- og anlægsarbejder ikke påbegyndes, før klagemyndighedens afgørelse foreligger, jfr. dog stk. 3. Den myndighed, som har truffet afgørelsen, skal straks give den, der har fået tilladelsen, underretning om, at afgørelsen er påklaget.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 omfatter ikke anlæg til brug for indvinding, der kan foretages uden indvindingstilladelse efter vandforsyningslovens § 18, stk. 2, eller anlæg til brug for indvinding efter vandforsyningslovens § 19, nr. 1.

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i stk. 1 kan miljøstyrelsen under behandlingen af en klagesag, når særlige omstændigheder taler her-

for, og såfremt det i øvrigt skønnes ubetænkeligt, på begæring meddele tilladelse til påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder. Miljøstyrelsens afgørelse kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

§ 40. Klage indgives til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Denne sender klagen til miljøstyrelsen ledsaget af det materiale, der er indgået i sagens bedømmelse.

§ 41. Til miljøankenævnet kan påklages følgende afgørelser, der træffes af miljøstyrelsen eller miljøministeren:

a) Afgørelser efter vandforsyningslovens § 20 om tilladelse til vandindvinding, som udelukkende tjener til vandforsyning af en erhvervsvirksomhed.

b) Afgørelser efter vandforsyningslovens § 29 og § 32, stk. 2 og 3, om ændring eller tilbagekaldelse af tilladelser til vandindvinding som nævnt under a). Afgørelser om ændring eller tilbagekaldelse af tilladelser til indvinding af overfladevand kan dog ikke påklages til miljøankenævnet, hvis den tilladte årlige indvinding er under 100.000 m³.

§ 42. Klage indgives til miljøankenævnet.

Stk. 2. Klagefristen til miljøankenævnet er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende.

Kapitel 8

Tinglysning og udbetaling af vederlag

§ 43. Tinglysning angående arealerhvervelser og rådighedsindskrænkninger, som er tilvejebragt til fordel for et vandforsyningsanlæg ved aftale eller ekspropriation, og tinglysning af beskyttelsesområder og påbud eller forbud sker ved anlæggets foranstaltning. Private almene vandforsyningsanlæg skal indsende meddelse til tilladelsesmyndigheden om den skete tinglysning.

Stk. 2. Til brug for tinglysningen af aftaler efter stk. 1 skal tilladelsesmyndigheden på begæring afgive erklæring til anlægget om, hvorvidt aftalen efter myndighedens skøn kan tinglyses på vedkommende ejendom med prioritet forud for alle rettigheder i ejendommen i medfør af vandforsyningslovens § 43.

Stk. 3. Hvis en aftale tinglyses med prioritet forud for alle rettigheder i ejendommen

som angivet i stk. 2, skal vederlaget for aftalen for offentlige anlægs vedkommende udbetales af anlæggets ejer og for private anlægs vedkommende gennem kommunalbestyrelsen. Beløbet skal udbetales uden unødigt ophold. Panthavere og indehavere af andre rettigheder, hvis ret er tinglyst, kan i prioritetsorden kræve beløbet udbetalt til sig. Det skal inden udbetalingen skaffes oplyst, om sådanne krav fremsættes af rettighedshavere, hvis adresser kan oplyses af tinglysningsdommeren.

Stk. 4. Uanset bestemmelsen i stk. 3 kan beløbet dog udbetales til ejendommens ejer uden samtykke fra panthavere eller andre rettighedshavere, når beløbet vedrører driftstab, eller når det skønnes, at indgrebet i forhold til ejendommens størrelse og værdi er

ubetydeligt og ikke indebærer nogen fare for pantsikkerheden.

Kapitel 9

Tilsyn

§ 44. Når der i en afgørelse efter denne bekendtgørelse er stillet vilkår med hensyn til udførelsen af et arbejde eller givet påbud eller forbud, fører kommunalbestyrelsen tilsyn med, at vilkåret, påbudet eller forbudet overholdes.

Kapitel 10

Ikrafttræden

§ 45. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. april 1980.

Miljøministeriet, den 4. januar 1980

IVAR NØRGAARD

/ Gertrud Goldschmidt

Bekendtgørelse om udførelse af boringer efter grundvand

I medfør af § 36, § 69, stk. 2, § 78, stk. 5, og § 84, stk. 2, i lov nr. 299 af 8. juni 1978 om vandforsyning m.v. (vandforsyningsloven) fastsættes:

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

§ 1. Ved anvendelse af reglerne i denne bekendtgørelse skal følgende definitioner lægges til grund:

Borerør: Arbejdsrør, der anvendes i forbindelse med borearbejdet, og som kan bibeholdes som *forerør* eller erstattes af *forerør* og trækkes op.

Filterrør: Rør med huller eller slidser, der tjener til indtagning af vand fra et vandførende lag under samtidig tilbageholdelse af materiale fra dette.

Forerør: Rør, der forbinder toppen af *filterrøret* med boringens *overbygning*, og tjener til at afstive de omkringliggende jordlag samt lede vandet til pumpeanlægget.

Forerørsforsegling: Tæt lukning omkring *pumperør* og *forerør* i overbygningen.

Gruskastning: Opfyldning eller kappe af sorteret kvartssand eller -grus mellem *filterrør* eller *gruspakning* og vandførende lag for tilbageholdelse af materiale fra det vandførende lag.

Gruspakning: Pakning eller kappe af sorteret kvartssand eller -grus omkring *filterrøret* for tilbageholdelse af materiale fra *gruskastningen*.

Overbygning: Torbrønd eller pumpehus anbragt over boringen.

Tilbagepejling: Pejling af vandstandsstigningen efter stop af pumpningen.

§ 2. Bekendtgørelsens regler finder anvendelse ved etablering af alle nye boringer til indvinding af grundvand, herunder boringer i eksisterende brønde, samt ved væsentlige udbedringer eller ændringer af bestående boringer til indvinding af grundvand.

Stk. 2. I det omfang, det er bestemt i § 19, finder bekendtgørelsens regler endvidere anvendelse på prøveboringer og pejleboringer, der ikke skal anvendes til indvinding af grundvand.

§ 3. Et borearbejde må ikke påbegyndes, før tilladelsesmyndigheden har meddelt tilladelse hertil i medfør af miljøministeriets bekendtgørelse nr. 3 af 4. januar 1980 om vandindvinding og vandforsyning, jfr. dog vandforsyningslovens § 21, stk. 2.

Stk. 2. Borearbejdet må ikke påbegyndes, før klagefristen på 4 uger er udløbet. Hvis tilladelsen er påklaget før klagefristens udløb, må borearbejdet ikke påbegyndes, før klagemyndighedens afgørelse foreligger, jfr. dog stk. 3.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 2 omfatter ikke anlæg til brug for indvinding, der kan foretages uden indvindingstilladelse efter vandforsyningslovens § 18, stk. 2, eller anlæg til brug for indvinding efter vandforsyningslovens § 19, nr. 1.

§ 4. Forinden et borearbejde udføres, skal der indgives meddelelse herom til kommunalbestyrelsen. Meddelelsen skal indeholde oplysning om, hvem der forestår arbejdets udførelse.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan forlange oplysning om, hvornår renpumpningen forventes påbegyndt.

Kapitel 2

Borestedets placering og borearbejdets udførelse

§ 5. Ved placering af en boring skal det sikres, at den ikke kan beskadiges eller forurennes med faste, flydende eller luftformige stoffer, og at den er let tilgængelig for eftersyn og vedligeholdelsesarbejder.

Stk. 2. Borestedet skal placeres således, at der kan etableres et fredningsbælte omkring boringen, og så vidt muligt således, at terrænet ved boringen er beliggende højere end det umiddelbart omgivende terræn og over den maksimale vandstand, som kan ventes at forekomme som følge af tøbrudsoversvømmelser eller højvande i nærliggende vandløb og søer m.v.

Stk. 3. Boringer må ikke placeres i bygninger, der tjener til andet formål end vandforsyning. Placeres en boring i bunden af en eksisterende brønd, skal denne opfyldes efter reglerne i § 15 om sløjfning af brønde og boringer med henblik på etablering af en overbygning, jfr. § 11.

Stk. 4. I forbindelse med godkendelsen af borestedet skal kommunalbestyrelsen eller amtsrådet (hovedstadsrådet) ved fastsættelse af afstanden mellem boringen og omkringliggende forureningskilder foretage en vurdering bl.a. på grundlag af foreliggende hydrogeologiske oplysninger og på grundlag af en besigtigelse på stedet.

§ 6. Borearbejdet skal tilrettelægges og udføres således, at det grundvandsreservoir, som boringen åbner adgang til, ikke forurennes. Efter borearbejdets afslutning skal boringen lukkes med tætsluttende, fastspændt prop eller dæksel.

Stk. 2. Ved boringer, hvor borerørene er erstattet af forerør, eller, hvor der er boret uden borerør, skal mellemrummet mellem forerør og omkringliggende jordlag tætnes ved opfyldning med materialer af en sådan beskaffenhed, at grundvandsreservoiret ikke forurennes ved nedsivning langs forerøret og således, at uønsket vandudveksling mellem forskellige reservoirer ikke finder sted.

Stk. 3. Forerørssamlinger og borerørssamlinger skal være vandtætte.

Stk. 4. Forbindelsen mellem filterrør og borerør, der er bibeholdt som forerør, skal udføres med pakning i mellemrummet mellem filterrør og forerør. Pakningen kan eventuelt udføres som en gruspakning.

§ 7. Under borearbejdet skal der udtages jordprøver samt noteres oplysninger om de gennemborede jordlag og målte vandstande i overensstemmelse med reglerne i kapitel 6.

Kapitel 3

Renspumpning og prøvepumpning

§ 8. Umiddelbart efter borearbejdets afslutning skal der foretages renpumpning med tilbagepejling og eventuelt tillige prøvepumpning af boringen, såfremt der er stillet vilkår herom i den foreløbige eller endelige vandindvindingsstilladelse.

Stk. 2. Renspumpningen har til formål at få boringen til at yde sandfrit vand, mens tilbagepejlingen af grundvandsstanden har til formål at få en tilnærmet bestemmelse af det vandførende lags vandledningsevne (grundvandsreservoirets transmissivitet).

Stk. 3. Prøvepumpningen har til formål at bestemme det vandførende lags vandledningsevne og magasinsegenskaber samt den rumlige udbredelse af det vandførende lag. I forbindelse med prøvepumpningen skal der foretages pejling af grundvandsstanden under pumpningen og tilbagepejling af grundvandsstanden efter stop af pumpningen.

§ 9. Renspumpningen udføres i 3 trin og med trinvis stigende kapacitet. Kapaciteten på 1. og 2. trin sættes til henholdsvis 1/4 og 1/2 af den forventede maksimale kapacitet, mens der på 3. trin pumpes med maksimal kapacitet.

Stk. 2. På alle 3 trin pumpes indtil vandet er sandfrit. Varigheden af 3. trin skal være mindst 4 timer. Under 3. trin skal ventilstilling m.v. være uændret i hele pumpeperioden. Kapacitetens størrelse måles regelmæssigt ved hjælp af målekar, vandmåler, overfald el. lign. Før stop af pumpningen måles pumpekapaciteten.

Stk. 3. Umiddelbart før stop af pumpningen foretages en pejling af grundvandsstanden. Efter stop af pumpningen foretages en

tilbagepejling af grundvandsstanden af en varighed på mindst 60 minutter. Alle pejlinger angives i centimeter i forhold til et fast angivet målepunkt, og pejletidspunkterne angives i minutter efter stoptidspunktet.

Kapitel 4

Boringens indretning

§ 10. Forerøret skal foroven ende mindst 0,1 m over bund eller gulv i overbygning og være afsluttet med en tæt forerørsforsegling, således at overfladevand, kondensvand eller andre forureninger ikke kan trænge ned i forerøret, og således at grundvand ikke kan trænge op i overbygningen.

Stk. 2. Alle borerer med en nominal indvendig diameter på 150 mm og derover skal kunne pejles manuelt med et pejleinstrument med en diameter på 15 mm. Tilladelsesmyndigheden kan dog i særlige tilfælde meddele tilladelse til en anden pejlemåde.

Stk. 3. Forerørsforseglingen skal være afpasset efter pumpeanlægget, og gennemføringer for rør og kabler skal være vandtætte. Forerørsforseglingen skal let kunne afmonteres og iøvrigt udføres således, at sætninger af overbygningen kan ske, uden at boringen beskadiges.

Stk. 4. Såfremt forerørsforseglingen er forsynet med udluftning, skal denne i overbygningen være ført op over terrænhøjde, dog mindst 0,5 m over gulv. Udluftningen skal have en mindste diameter på 15 mm. Åbningen skal vende nedad og være forsynet med insektnet.

§ 11. Omkring forerøret skal der indrettes en fritliggende, let tilgængelig overbygning. Overbygningen, som ikke må tjene andre formål end beskyttelse af boring og tilhørende pumpe- og elinstallationer, kan etableres som en tørbrønd eller et pumpehus med gulv ved terræn.

§ 12. Etableres overbygningen som en tørbrønd, skal denne være udført med tæt dæksel, tætte sider og tæt bund, eventuelt med fald mod anordning for tømning i form af tæt sump uden afløb. Gennemføringer for rør og kabler skal være vandtætte.

Stk. 2. Tørbrønden skal have et mindste tværmål på 1,25 m og en indvendig fri højde på mindst 1,3 m. Den skal være let tilgænge-

lig og forsynet med skridsikker adgangsordning. Overkanten af tørbrønden skal være beliggende mindst 0,3 m over det omgivende terræn.

Stk. 3. Bunden af tørbrønden skal være frostbeskyttet enten ved at være nedgravet til mindst 1 m under terræn, eller ved jordopfyldning, såfremt overfladevand eller høj grundvandsstand hindrer nedgravning. Tørbrønden skal være forsynet med 2 udluftninger med nedadvendte åbninger samt en tæt aflåselig nedgangslem.

Stk. 4. Tilfyldningen af udgravningen for tørbrønden skal være udført med rent materiale, og jordoverfladen skal have fald i alle retninger væk fra tørbrønden.

§ 13. Etableres overbygningen som et pumpehus, skal dette udformes således, at der overalt er tilstrækkelig plads omkring installationerne for betjening, renholdelse, inspektion og vedligeholdelse.

Stk. 2. Pumpehuset skal dimensioneres og funderes således, at opdrift eller sætninger ikke forårsager revner i konstruktionerne eller beskadigelser af rørgennemføringer m.v. Pumpehuset skal isoleres i fornødent omfang.

Stk. 3. Pumpehuset skal være lukket og aflåseligt. Dæksler og udluftningsrør m.v. skal placeres, indrettes og udføres således, at vandindtrængning ikke kan finde sted. Gennemføringer for rør og kabler skal være vandtætte.

§ 14. Anvendte materialer skal besidde tilstrækkelig styrke og holdbarhed mod mekaniske påvirkninger, erosion samt kemisk og galvanisk korrosion.

Stk. 2. Materialer, der under borearbejdet eller i den færdigindrettede boring kan komme i berøring med vandet, må ikke indeholde stoffer, som kan opløses i vandet i sådanne mængder, at vandet i fysisk-kemisk, mikrobiologisk, eller anden henseende (f. eks. lugt, smag og farve) bliver uegnet som drikkevand.

Stk. 3. I tvivlstilfælde kan kommunalbestyrelsen stille krav om, at leverandøren dokumenterer materialets uskadethed ved anvendelse til det pågældende formål.

Stk. 4. Materialerne skal så vidt muligt have glatte overflader, som hindrer fugt- og snavssamlinger, og som er lette at renholde og vedligeholde.

Kapitel 5

Sløjfning af borer og brønde

§ 15. Sløjfning af borer og brønde skal foretages således, at der ikke gennem anlægget kan ske forurening af grundvandet, og således, at der ikke fra boringen eller brønden kan indvindes vand.

Stk. 2. Borer skal fyldes op indtil 3 m fra terræn med materialer af en sådan beskaffenhed, at uønsket vandudveksling mellem forskellige reservoirer ikke kan finde sted. Herefter fyldes op med beton, eller lagvist med ler, der stemples omhyggeligt. Forerør skal fjernes til en dybde af mindst 1 m under terræn.

Stk. 3. Brønde skal fyldes op med rent, fint sand til 2 m under terræn, og der skal derefter forsegles med et mindst 1 m tykt lag af beton eller ler, der udlægges i tynde lag, som stemples omhyggeligt. Brøndvæggen skal fjernes til en dybde af mindst 1 m under terræn.

Kapitel 6

Indberetning af udførte borer og pumpere-sultater

§ 16. Den, der forestår udførelsen af en boring efter vand, skal inden 3 måneder efter udførelsen indsende meddelelse herom til Danmarks Geologiske Undersøgelse (DGU). Indberetningen skal ske som en borerapport på en formular, der er godkendt af DGU. Den skal indeholde de i stk. 2-5 nævnte oplysninger, og den skal være ledsaget af jordartsprøver af de gennemborede jordlag. Indberetningspligten gælder alle borer efter vand, uanset om der er fundet vand i udnyttelige mængder.

Stk. 2. Om borestedets beliggenhed angives adresse og eventuelt ejendomsnavn samt kommune og amtskommune. Beliggenheden angives efter Geodætisk Instituts kort i målforholdet 1:25.000 og afstanden til kortkanter samt terrænhøjden (koten) angives. Indberetningen skal yderligere indeholde oplysninger om:

1. Formålet med udførelsen af boringen samt tidspunktet for udførelsen heraf.
2. Det udførende brøndborerfirmas navn, adresse og telefonnummer.
3. Rekvirentens navn, adresse og telefonnummer.

Stk. 3. Indberetningen skal angive, om der er anvendt tørboring eller skylleboring, samt hvilken metode der er anvendt indenfor disse hovedtyper.

Stk. 4. Indberetningen skal endvidere indeholde oplysninger om:

1. Borerørets diameter i millimeter samt boringens dybde i meter under terrænoverfladen. Er der anvendt flere dimensioner af borerør, angives disse samt dybderne for hver dimension.
2. Forerørets diameter i millimeter, forerørets dybde i meter under terrænoverfladen samt de anvendte materialer. Anvendes borerøret som forerør skal dette angives.
3. Filterrørets diameter i millimeter, filterintervallet i meter under terrænoverfladen, spaltebredde eller maskevidde i millimeter samt det anvendte filterrørmateriale. Er der flere filterintervaller, skal disse angives.
4. Gruskastningens middeldkornstørrelse, sorteringsgrænser eller fabrikat og nummer. Det anføres ligeledes, om boringen er udført med enkelt eller dobbelt gruskastning (gruspakning og gruskastning).

Stk. 5. Alle resultater af renpumpning, prøvepumpning og pejling m. v. skal indberettes til DGU. I borerapporten skal vandstandspejlinger angives i meter under terrænoverfladen, tidspunktet noteres, og pumpe-tiden angives i timer. Pumpekapaciteten skal angives i m³ pr. time. Den endelige sænkning, der måles som forskellen mellem pejling af rovandstand og pejling før stop af pumpning, skal angives i meter med to decimaler.

§ 17. I forbindelse med borerapporten skal der indsendes prøver af de gennemborede jordlag til DGU. Jordprøver udtages for hver 5 meter, dog mindst en prøve for hvert jordlag. Hver prøve skal være af ¼-½ liters størrelse. Prøverne skal indpakkes forsvarligt i plastposer eller lignende, og nummereres fortløbende med entydig angivelse af sammenhængen mellem prøvenummer og prø-

veudtagningsdybde. Ved jordartsbeskrivelsen angives:

1. Dybderne for jordlagenes over- og undergrænser (meter under terrænoverfladen).
2. Hovedjordart og eventuelt underordnet indhold samt jordartsfarven for det enkelte jordlag.
3. Udtagningsdybden for den enkelte jordartsprøve (meter under terrænoverfladen).

§ 18. Den, der forestår udførelsen af en boring efter vand, skal tillige til DGU indsende kopi af resultaterne af de fysisk/kemiske undersøgelser af vandet, som måtte være foretaget i forbindelse med etableringen af boringen.

Kapitel 7 *Pejleboringer*

§ 19. Bestemmelserne i §§ 3-7, §§ 14-15, § 16, stk. 1-4 og § 17 finder tilsvarende anvendelse på prøveboringer og pejleboringer, der

ikke skal anvendes til indvinding af grundvand.

Kapitel 8 *Tilsyn*

§ 20. Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med, at bestemmelserne i denne bekendtgørelse overholdes.

Kapitel 9 *Straffebestemmelser og ikrafttræden*

§ 21. Med bøde straffes den, der overtræder § 3, stk. 1-2 og § 4, stk. 1, § 5, stk. 1-3, §§ 6-7, § 8, stk. 1, og §§ 9-19.

Stk. 2. Er en af de i stk. 1 nævnte overtrædelser begået af et aktieselskab, anpartsselskab eller lignende, kan der pålægges virksomheden som sådan bødeansvar.

§ 22. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. april 1980.

Miljøministeriet, den 4. januar 1980

IVAR NØRGAARD

/ Gertrud Goldschmidt

Bekendtgørelse om ekspropriation til vandforsyningsanlæg

I medfør af § 8 i lov nr. 299 af 8. juni 1978 om vandforsyning m.v. (vandforsyningsloven) og § 45, stk. 3, i lov nr. 372 af 13. juni 1973 om miljøbeskyttelse fastsættes:

Myndigheder

§ 1. Beslutning om ekspropriation til fordel for et vandforsyningsanlæg træffes, medmindre andet er bestemt i medfør af §§ 2 eller 3, af kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor den pågældende ejendom ligger.

§ 2. Miljøstyrelsen kan bestemme, at beslutning om ekspropriation skal træffes af amtsrådet efter forhandling med de berørte kommunalbestyrelser. I hovedstadsområdet skal ekspropriationsbeslutningen dog i sådanne tilfælde træffes af hovedstadsrådet.

Stk. 2. Hvad der i denne bekendtgørelse er bestemt om kommunalbestyrelsens behandling af en sag, finder tilsvarende anvendelse, når sagen skal behandles af amtsrådet eller hovedstadsrådet. I så fald skal ekspropriationsmyndigheden forhandle om sagen med de berørte kommunalbestyrelser og indkalde kommunalbestyrelsen til ekspropriationsforretninger om ejendomme i vedkommende kommune.

§ 3. Skal der til fordel for samme anlæg samtidig ske ekspropriation i flere amtskommuner uden for hovedstadsområdet eller samtidig ske ekspropriation i og uden for hovedstadsområdet, kan miljøstyrelsen bestemme, at ekspropriationen skal ske efter reglerne i lov nr. 186 af 4. juni 1964 om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

§ 4. Erstatnings spørgsmål og spørgsmål om udvidelse af ekspropriationerne efter bekendtgørelsens § 12, stk. 2-5, afgøres i mangel af forlig af landvæsenstyrelsen. Såfremt aftale om erstatningens størrelse ikke er opnået inden 8 uger efter, at beslutningen om ekspropriation er truffet, jfr. § 11, stk. 1, eller, hvis beslutningen er påklaget, inden 4 uger efter den endelige afgørelse, påhviler det vandforsyningsanlæggets ejer (rekvirenten) at indbringe spørgsmålet for landvæsenskommissionen.

Adgangen til ekspropriation

§ 5. Ved offentlige vandforsyningsanlæg forstås i denne bekendtgørelse almene vandforsyningsanlæg, jfr. vandforsyningslovens § 3, stk. 3, når de ejes af det offentlige, samt vandforsyningsanlæg til brug for andre offentlige ejendomme, når disse ejendomme kan erhverves ved ekspropriation.

Stk. 2. Ved private vandforsyningsanlæg forstås efter denne bekendtgørelse anlæg, der ikke efter stk. 1 er offentlige anlæg.

§ 6. Til fordel for et offentligt vandforsyningsanlæg kan der, når der er givet den fornødne tilladelse til anlægget, ved ekspropriation

1) erhverves ejendomsret til arealer, bygninger og indretninger, der er fast knyttet til arealer eller bygninger, samt tilbehør hertil,

2) endeligt eller midlertidigt pålægges indskrænkninger i ejernes rådighed eller erhverves ret til at udøve en særlig råden over faste ejendomme, herunder til at udføre prøveboringer og prøvepumpninger,

3) endeligt eller midlertidigt ske erhvervelse eller ophævelse af eller foretages begrænsninger i brugsrettigheder, servitutrettigheder samt andre rettigheder over faste ejendomme,

4) endeligt eller midlertidigt pålægges indskrænkninger i eller foretages ophævelse af rettigheder til benyttelse af overfladevand, når benyttelsen hviler på særlig adkomst.

Stk. 2. Ved ekspropriation efter stk. 1, nr. 1, bortfalder alle rettigheder over det eksproprierede, medmindre andet bestemmes i det enkelte tilfælde. Ved ekspropriation efter stk. 1, nr. 2, skal rettigheder over fast ejendom, der stiftes ved ekspropriationen, respekteres af alle andre rettighedshavere over ejendommen, medmindre andet bestemmes i det enkelte tilfælde.

§ 7. Til fordel for et privat vandforsyningsanlæg kan der, når almenvellet kræver det, og der er givet den fornødne tilladelse til anlægget, ved ekspropriation pålægges faste ejendomme rådighedsindskrænkninger med henblik på ledningsføring. Bestemmelsen i § 6, stk. 2, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Forarbejder og undersøgelser

§ 8. Staten, amtskommunerne, hovedstadsrådet og kommunerne kan på fremmed grund lade foretage alle opmålinger, nivelleringer og undersøgelser, som er nødvendige for udarbejdelsen af planer for vandforsyningsanlæg eller for beskyttelsen af vandet mod forurening. Bestemmelsen omfatter dog ikke boring efter vand.

Stk. 2. Samme ret tilkommer efter fornøden sikkerhedsstillelse og efter bemyndigelse fra kommunalbestyrelsen private almene vandforsyningsanlæg.

Stk. 3. Mindst to uger forud skal der gives skriftlig meddelelse til ejere og brugere af vedkommende ejendom eller, hvis dette ikke er muligt, ske offentliggørelse i et eller flere af de stedlige blade.

Stk. 4. De skader og ulemper, der forvoldes ved foranstaltningerne, skal erstattes, eventuelt i forbindelse med en efterfølgende ekspropriation. I mangel af enighed fastsættes erstatningen af landvæsensretten.

Ekspropriationssagens behandling

§ 9. Når en kommunalbestyrelse vil søge de foranstaltninger, der er nævnt i denne bekendtgørelse, gennemført ved ekspropriation, skal den lade afholde en åstedsforretning.

Stk. 2. Til brug under åstedsforretningen udfærdiger kommunalbestyrelsen med bistand af rekvirenten en plan vedrørende ekspropriationens gennemførelse med fortegnelse over ejere og brugere, der vil blive berørt af de ekspropriationer, der er nødvendige for at gennemføre de påtænkte foranstaltninger. Materialet skal indeholde oplysning om den omtrentlige størrelse af de berørte arealer og en kort angivelse af de ændringer i de bestående forhold, foranstaltningerne vil medføre for ejendommene (arealfortegnelse med ekspropriationsplan).

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal med mindst 2 ugers varsel offentliggøre tid og sted for åstedsforretningens afholdelse i stedlige blade efter kommunalbestyrelsens bestemmelse. Offentliggørelsen tjener til underretning for enhver, der som ejer, bruger, panthaver eller i en hvilken som helst anden egenskab har en retlig interesse at varetage i anledning af ekspropriationen. Arealfortegnelse med ekspropriationsplan skal i mindst 2 uger før ekspropriationsforretningens afholdelse ligge til eftersyn på det stedlige kommunkontor eller andet for beboerne tilgængeligt sted, og offentliggørelsen skal indeholde oplysning herom.

Stk. 4. Til åstedsforretningen indvarsler kommunalbestyrelsen med mindst 2 ugers varsel rekvirenten og endvidere ejere og brugere ifølge arealfortegnelsen ved anbefalet brev, for så vidt fornødne oplysninger og adresser m.v. kan fremskaffes. På samme måde skal andre, der ifølge de foreliggende oplysninger må skønnes at have en retlig interesse at varetage i anledning af den påtænkte ekspropriation eller af foranstaltningerne, indvarsles. Der skal dog normalt ikke sendes særlig indvarsling til panthavere. Indvarslingen skal indeholde oplysning om, hvor ekspropriationsplanen er fremlagt, og om adgangen til at fremsætte bemærkninger i medfør af § 10, stk. 4. Et eksemplar af arealfortegnelsen skal medfølge.

§ 10. I åstedsforretningen skal deltage mindst ét medlem af kommunalbestyrelsen, og et medlem heraf leder forretningen. Mødelederen bestemmer forretningsgangen.

Stk. 2. Om forhandlingerne på mødet føres en protokol, der skal indeholde en kort fremstilling af forhandlingernes forløb. Protokollen underskrives af mødelederen.

Stk. 3. Ved åstedsforretningen skal der af rekvirenten redegøres for den påtænkte ekspropriation og dennes nærmere omfang, herunder over for hver enkelt fremmødt påvises, hvorledes de påtænkte foranstaltninger vil berøre hans ejendom eller rettigheder, hvorledes adgangsforshold agtes ordnet, og hvilken ordning der agtes truffet med hensyn til afskårne arealer. Disse skal så vidt muligt søges mageskiftet. Mødelederen kan under åstedsforretningen fremsætte forslag til erstatningens fastsættelse med angivelse af de erstatningsposter, som dette omfatter. Forslag herom fremsættes under forbehold af ekspropriationens fremme og af tiltrædelse fra vandforsyningsanlæggets ejer.

Stk. 4. Ejere, brugere og andre, der direkte eller indirekte berøres af ekspropriationen, har adgang til under åstedsforretningen eller skriftligt inden for en frist af 3 uger efter denne at fremkomme med bemærkninger til de planlagte foranstaltninger, herunder til at fremsætte forslag til ændringer, ligesom de har adgang til at fremføre de synspunkter, de finder bør have indflydelse på erstatningens fastsættelse.

Stk. 5. Såfremt der træffes aftale om erstatningens størrelse eller andre forhold i forbindelse med den påtænkte ekspropriation, skal aftalen indføres i protokollen med angivelse af, at aftalen er indgået under forbehold af ekspropriationens fremme på det grundlag, der har foreligget under åstedsforretningen, og under forbehold af tiltrædelse fra vandforsyningsanlæggets ejer.

Ekspropriationsbeslutningen

§ 11. Når den i § 10, stk. 4, nævnte frist er udløbet, træffer kommunalbestyrelsen på grundlag af det fremkomne beslutning om, hvorvidt og i bekræftende fald hvorledes ekspropriationen og foranstaltningerne skal gennemføres, og hvilken sikkerhed et privat anlæg skal stille for eventuel erstatning. Beslutning om ekspropriationens gennemførelse

kan dog træffes inden udløbet af den nævnte frist, såfremt der under åstedsforretningen opnås tiltrædelse af de planlagte foranstaltninger fra samtlige ejere og brugere og andre, der direkte eller indirekte berøres af foranstaltningerne.

Stk. 2. Meddelelse om ekspropriationsbeslutningens indhold og om foranstaltningernes gennemførelse tillige med udskrift af eventuelle aftaler, der er indført i åstedsprotokollen og tiltrådt af vandforsyningsanlæggets ejer, sendes ved anbefalet brev til rekvirenten og de pågældende ejendommens ejere og brugere, til andre erstatningsberettigede samt til andre retligt interesserede, der har givet møde under åstedsforretningen. Meddelelsen skal i forhold til hver enkelt, hvis rettigheder berøres af ekspropriationen, indeholde oplysning om, hvilke indskrænkninger der sker i hans rettigheder ved ekspropriationen, samt oplysning om adgangen til at påklage ekspropriationsbeslutningen og om fristen herfor, jfr. § 15. Eventuelt revideret arealfortegnelse skal medfølge.

Stk. 3. Såfremt der ikke, inden kommunalbestyrelsen i medfør af stk. 1 træffer bestemmelse om ekspropriationens gennemførelse, er indgået aftale om erstatningens størrelse, eller såfremt sådan aftale ikke tiltrædes af vandforsyningsanlæggets ejer, kan kommunalbestyrelsen i forbindelse med meddelelsen efter stk. 2 fremsætte forslag til erstatningens fastsættelse med angivelse af de erstatningsposter, dette omfatter. Meddelelsen efter stk. 2 skal i givet fald indeholde oplysning om, at erstatningen vil blive fastsat af landvæsenskommissionen, hvis erstatningsforslaget ikke antages inden en af kommunalbestyrelsen fastsat frist på ikke under 4 uger fra modtagelsen. Tilsvarende oplysning om sagens indbringelse for landvæsenskommissionen skal gives, hvis skriftligt erstatningsforslag ikke fremsættes.

Fastsættelsen af erstatningen

§ 12. Erstatning for ekspropriation fastsættes efter lovgivningens almindelige regler.

Stk. 2. I tilfælde, hvor ekspropriation af en del af en ejendom medfører, at den tilbageblivende del af ejendommen bliver så lille eller således beskaffen, at den ikke skønnes hensigtsmæssigt at kunne bevares som selvstændig ejendom eller udnyttes på rimelig

måde, kan ejeren kræve hele ejendommen afstået. Under tilsvarende omstændigheder kan ejeren kræve afståelse af en del af ejendommen, når denne del bliver afskåret.

Stk. 3. Hvis erstatningen for en ejendoms værdiforringelse må skønnes at komme til at stå i åbenbart misforhold til restejendommens værdi, kan kommunalbestyrelsen efter begæring fra rekvirenten kræve hele ejendommen afstået.

Stk. 4. Arealer, der afskæres, og som ikke kan magelægges, kan af kommunalbestyrelsen efter begæring af rekvirenten kræves afstået, hvis erstatningen for deres værdiforringelse eller bekostningen ved at tilvejebringe adgang til dem må skønnes at komme til at stå i åbenbart misforhold til arealernes værdi.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 2-4 finder med de fornødne lempelser anvendelse, når der foretages ekspropriation i de tilfælde, der er nævnt i § 6, stk. 1, nr. 2-4.

Udbetaling af erstatning

§ 13. Ekspropriationserstatninger, der er fastsat af landvæsenstretten, forrentes fra datoen for den beslutning om ekspropriationens gennemførelse, der er nævnt i § 11, stk. 1. Et andet begyndelsestidspunkt kan dog fastsættes, når omstændighederne taler for det. Forrentningen sker med en årlig rente, der udgør 1 pct. mere end den diskonto, der er fastsat af Danmarks Nationalbank på tidspunktet for ekspropriationsbeslutningen.

Stk. 2. Hvis ikke andet er aftalt, finder bestemmelserne i stk. 1 tilsvarende anvendelse for ekspropriationserstatninger, der er fastsat ved forlig.

§ 14. Ekspropriationserstatninger, der er fastsat af landvæsenstretten eller ved forlig,

udredes af anlægget. De udbetales for offentlige anlægs vedkommende af anlæggets ejer og for private anlægs vedkommende gennem kommunalbestyrelsen. Erstatningen skal udbetales uden unødigt ophold. Panthavere og indehavere af andre rettigheder, hvis ret er tinglyst, kan i prioritetsorden kræve erstatningen udbetalt til sig. Det skal inden udbetalingen skaffes oplyst, om sådanne krav fremsættes af rettighedshavere, hvis adresser kan oplyses af tinglysningsdommeren.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1 kan erstatningsbeløb dog udbetales til ejendommens ejer uden samtykke fra panthavere eller andre rettighedshavere, når beløbet vedrører driftstab, eller når det skønnes, at ekspropriationen i forhold til ejendommens størrelse og værdi er ubetydelig og ikke indebærer nogen fare for pantsikkerheden.

Klage

§ 15. Kommunalbestyrelsens, amtsrådets og hovedstadsrådets beslutninger kan påklages til miljøstyrelsen.

§ 16. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 2. Klagemyndigheden kan indtil 6 måneder efter afgørelsen tage en klage op til behandling og afgørelse, når særlige grunde foreligger.

§ 17. Klage indgives til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Denne sender klagen til miljøstyrelsen ledsaget af det materiale, der er indgået i sagens bedømmelse.

Ikrafttræden

§ 18. Denne bekendtgørelse træder i kraft den 1. april 1980.

Miljøministeriet, den 4. januar 1980

IVAR NØRGAARD

/ Gertrud Goldschmidt

Bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg

I medfør af § 57, stk. 2, § 58, stk. 3 og 4, § 59, stk. 3, § 60, stk. 2, og § 84, stk. 2, i lov nr. 299 af 8. juni 1978 om vandforsyning m.v. (vandforsyningsloven) bestemmes:

Kapitel 1

Formål og myndigheder

§ 1. Denne bekendtgørelse fastsætter:

- 1) De kvalitetskrav, som drikkevand og vand, der benyttes i forbindelse med levnedsmiddelfremstilling, skal opfylde.
- 2) Hvilke undersøgelser, der skal foretages af vandet.
- 3) Hvordan der skal føres kontrol med de indvundne vandmængder.
- 4) Hvilket tilsyn, der skal føres med vandforsyningsanlæggene.

Stk. 2. Det skal i hvert enkelt tilfælde tilstræbes, at vandkvaliteten er bedst mulig, uanset minimumskvalitetskravene i denne bekendtgørelse.

§ 2. Tilsyn med vandforsyningsanlæg føres af kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor anlæggets vand forbruges.

Stk. 2. Forbruges anlæggets vand i flere kommuner, afgøres det ved aftale mellem de pågældende kommunalbestyrelser, hvorledes det offentlige tilsyn skal føres på kommunalbestyrelsernes vegne. Kan der ikke opnås enighed, afgøres spørgsmålet af miljøstyrelsen.

Stk. 3. De regler, der i kapitel 3-7 er givet om kommunalbestyrelsernes tilsyn, gælder tilsvarende for tilsyn, der udføres efter stk. 2.

§ 3. Kommunalbestyrelserne underretter amtsrådet om resultaterne af tilsynet og om de foranstaltninger, tilsynet har givet anledning til. Amtsrådet kan pålægge kommunalbestyrelserne at tage spørgsmål vedrørende tilsyn med vandforsyning op til behandling og beslutning.

Stk. 2. I hovedstadsområdet udøver hovedstadsrådet de beføjelser, som i bekendtgørelsen er henlagt til amtsrådene.

Kapitel 2

Kvaliteten af vandet fra vandforsyningsanlæg

§ 4. Vandet fra vandforsyningsanlæg, der forsyner mennesker med vand til husholdningsbrug, skal overholde de grænseværdier for indhold af stoffer i vandet, som i bilagene 1-4 til denne bekendtgørelse er angivet som de højst tilladelige værdier. Det skal dog tilstræbes, at værdierne er lavere end eller ligger inden for de værdier, som i bilagene 1-4 er angivet som vejledende værdier.

Stk. 2. Amtsrådet kan efter indhentet udtalelse fra embedslægeinstitutionen for enkelte vandforsyningsanlæg eller for nærmere afgrænsede områder godkende højere tilladelige værdier i det omfang, det fremgår af bilag 1-4. Amtsrådet skal underrette miljøstyrelsen om sådanne særlige godkendelser, om begrundelsen herfor og om, hvor stor en vandforsyning, godkendelsen vedrører.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for vandforsyningsanlæg, som forsyner virksomheder for tilvirkning eller tilberedning af levnedsmidler, lægemidler eller andre produkter, der stiller

særlige sundhedsmæssige krav til vandforsyningen. Med mindre amtsrådet tillader undtagelse herfra, finder bestemmelserne endvidere tilsvarende anvendelse for vand, som benyttes til vanding eller vaskning af spiselige gartneriafgrøder.

Kapitel 3

Kontrol med vandets kvalitet

A. Regelmæssige undersøgelser

§ 5. Der skal til brug for det offentlige tilsyn foretages regelmæssige undersøgelser af prøver af vandet fra nedennævnte vandforsyningsanlæg:

- a. Vandforsyningsanlæg, der forsyner mere end 2 husstande med vand til husholdningsbrug.
- b. Vandforsyningsanlæg, der forsyner offentlige eller private institutioner (skoler, sygehuse, kaserner, campingpladser o.l.).
- c. Vandforsyningsanlæg, der forsyner virksomheder, hvor levnedsmidler behandles eller sælges, jfr. lov om levnedsmidler.
- d. Vandforsyningsanlæg, der forsyner virksomheder, hvor der fremstilles produkter (f.eks. lægemidler), der stiller særlige sundhedsmæssige krav til vandforsyning.
- e. Vandforsyningsanlæg, der forsyner andre virksomheder end nævnt under b., c. og d., når anlægget leverer vand til et fast personale på mere end 5 personer.
- f. Nødvandforsyningsanlæg til formål som nævnt under a-e.
- g. Vandforsyningsanlæg, hvis vand benyttes til vanding eller vaskning af spiselige gartneriafgrøder.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at også andre vandforsyningsanlæg skal inddrages under det regelmæssige offentlige tilsyn.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen bestemmer, så vidt muligt efter indstilling fra de enkelte vandforsyningsanlæg, hvorledes undersøgelsesordningen skal tilrettelægges for vedkommende anlæg efter reglerne i §§ 6-12. Undersøgelserne foretages på et af vandforsyningsanlægget valgt laboratorium, der skal opfylde betingelserne i § 13.

§ 6. I de regelmæssige undersøgelser indgår en begrænset kontrol, en normal kontrol

og en udvidet kontrol. Disse undersøgelser art fremgår af bilagene 1-3.

Stk. 2. Undersøgelserne kan efter behov og i særlige situationer suppleres med en eller flere af de særlige undersøgelser, der fremgår af bilag 4, og eventuelt med andre særlige undersøgelser.

Stk. 3. Undersøgelserne foretages med den hyppighed, der er angivet i §§ 7-11 og i bilag 5. Kommunalbestyrelsen kan dog bestemme, at undersøgelseshyppigheden kan nedsættes til den hyppighed, som er angivet i bilag 6, hvis de værdier, som er fremkommet ved undersøgelserne i de foregående 2 år, har været ensartede og væsentligt under de højst tilladelige værdier, og der ikke er påvist noget forhold, som vil kunne forringe vandets kvalitet. Tidspunkterne for undersøgelserne bestemmes af kommunalbestyrelsen.

§ 7. For vandforsyningsanlæg, som omfattes af § 5, stk. 1, litra a-d, foretages den begrænsede, den normale og den udvidede kontrol, jfr. bilag 1-3, med den hyppighed, som er angivet i bilag 5 eller bilag 6.

Stk. 2. Hyppigheden fastlægges på grundlag af den vandmængde, som vandforsyningsanlægget har indvundet i det foregående kalenderår. Kan denne vandmængde ikke oplyses, eller ventes forholdene væsentligt ændret, fastsættes hyppigheden af kommunalbestyrelsen efter et skøn over vandmængden.

Stk. 3. Hvor vandforsyningsanlæg indgår i en fælles ordning, der omfatter flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne bestemme, at undersøgelseshyppigheden skal fastsættes for kommunerne eller for en del af kommunerne i fællesskab på grundlag af den vandmængde, der distribueres i det samlede forsyningsområde. Kommunalbestyrelserne bestemmer i så fald fordelingen af undersøgelserne på de enkelte kommuners ledningsnet. Kan der ikke opnås enighed mellem kommunalbestyrelserne om spørgsmålet, træffes afgørelsen af miljøstyrelsen.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan for enkelte vandforsyningsanlæg eller i almindelighed bestemme, at undersøgelserne under den begrænsede kontrol skal suppleres med en eller flere undersøgelser under den normale eller den udvidede kontrol, og at undersøgelserne under den normale kontrol skal suppleres med en eller flere undersøgelser under

den udvidede kontrol. Kommunalbestyrelsen kan endvidere bestemme, at undersøgelserne skal suppleres med undersøgelser, som er nævnt i bilag 4, og eventuelt med yderligere undersøgelser. Kommunalbestyrelsen kan endelig bestemme, at undersøgelserne skal foretages hyppigere end angivet i bilagene 5-6, når udfaldet af tidligere undersøgelser, anlæggets særlige udsættelse for forurening eller andre forhold findes at tale for det.

Stk. 5. Når kvaliteten af anlæggets drifts-kontrol, jfr. § 16, udfaldet af tidligere undersøgelser og anlæggets tekniske indretning findes at tale for det, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at undersøgelserne delvis på nærmere anførte betingelser skal kunne foretages som et led i anlæggets driftskontrol.

§ 8. For vandforsyningsanlæg, som omfattes af § 5, stk. 1, litra e, foretages normal kontrol en gang årligt. Overstiger virksomhedens faste personale 500, skal kommunalbestyrelsen dog træffe bestemmelse om yderligere kontrol.

Stk. 2. § 7, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 9. For nødvandforsyningsanlæg, som omfattes af § 5, stk. 1, litra f, foretages normal kontrol 1 gang årligt.

Stk. 2. § 7, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 10. For vandforsyningsanlæg, som omfattes af § 5, stk. 1, litra g, foretages undersøgelser for de mikrobiologiske parametre som angivet i bilag 1 med den hyppighed, som er angivet for normal kontrol i bilag 5.

Stk. 2. Hyppigheden fastlægges på grundlag af den del af den indvundne vandmængde i det foregående kalenderår, der er benyttet som angivet i § 5, stk. 1, litra g.

Stk. 3. § 7, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 11. For undersøgelser efter § 5, stk. 2, bestemmes arten og hyppigheden af kommunalbestyrelsen.

§ 12. Prøver til undersøgelserne udtages fra det vand, der leveres til forbrugerne.

Stk. 2. For vandforsyningsanlæg, der omfattes af § 5, stk. 1, litra a, udtages prøverne i turnus på forskellige steder af ledningsnettet

efter kommunalbestyrelsens nærmere bestemmelse.

Stk. 3. Prøveudtagningsordningen skal godkendes af kommunalbestyrelsen. Dette gælder dog ikke for undersøgelser, der udføres som led i anlæggets egen driftskontrol, medmindre undersøgelserne i medfør af § 7, stk. 5, indgår i det offentlige tilsyn.

§ 13. Prøverne skal undersøges enten på en offentlig levnedsmiddelkontrolenhed, der er godkendt til at foretage undersøgelsen, jfr. vandforsyningslovens § 61, stk. 1, eller på et privat laboratorium, der er autoriseret hertil, jfr. vandforsyningslovens § 61, stk. 2, og lov nr. 144 af 21. marts 1973 om statens tekniske prøvenævn, som ændret ved lov nr. 45 af 11. februar 1976.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder ikke for undersøgelser, der udføres som led i anlæggets egen driftskontrol i medfør af § 7, stk. 5.

§ 14. Udgifterne ved prøveudtagningen og undersøgelserne afholdes af ejeren af vandforsyningsanlægget. I tilfælde, hvor det må antages, at en virksomhed, der ligger inden for vandforsyningsanlæggets opland, medfører en særlig fare for forurening af vandet, kan kommunalbestyrelsen dog pålægge virksomheden at afholde udgifterne ved et udvidet tilsyn, jfr. vandforsyningslovens § 60, stk. 3.

B. Andre undersøgelser

§ 15. Ved kommunalbestyrelsens foranstaltning foretages der undersøgelser af vandet i vandforsyningsanlæg, der ikke omfattes af § 5, i det omfang kommunalbestyrelsen eller en anden vandforsyningsmyndighed finder det nødvendigt, herunder til bedømmelse af klager og til afgørelse af sager om ændring af områdets vandforsyningsmæssige struktur. § 12, stk. 1, og § 13, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse. Undersøgelserne betales af kommunalbestyrelsen.

C. Driftskontrol

§ 16. Udover de undersøgelser, der omfattes af §§ 5-15, kan ejeren af et vandforsyningsanlæg lade foretage yderligere kontrol med vandets kvalitet, og ejeren skal gøre det,

når der er truffet bestemmelse om det i anlæggets vandindvindingstilladelse, eller det bestemmes af kommunalbestyrelsen. I det omfang, der ikke er truffet anden bestemmelse i vandindvindingstilladelsen eller af kommunalbestyrelsen, afgør anlæggets ejer, hvilke undersøgelser der skal foretages, hvor vandprøverne skal udtages, hvem der skal udtage vandprøverne, og hvor de skal undersøges.

Stk. 2. Hvis vandforsyningsanlægget omfattes af § 5, stk. 1, eller hvis det er bestemt i en vandindvindingstilladelse eller af kommunalbestyrelsen, skal resultaterne af de fastsatte undersøgelser opbevares mindst 5 år og på anmodning forevises for kommunalbestyrelsen.

Stk. 3. Hvis resultaterne af undersøgelserne efter stk. 1 viser, at vandets kvalitet ikke er i overensstemmelse med kravene efter denne bekendtgørelse, skal vandforsyningsanlæggets ejer underrette kommunalbestyrelsen.

Stk. 4. Udgifterne ved prøvetagningen og undersøgelserne afholdes af vandforsyningsanlæggets ejer.

D. Forholdsregler mod utilfredsstillende vandkvalitet

§ 17. Kommunalbestyrelsen kan efter drøftelse med embedslægeinstitutionen give de påbud og forbud, som anses for nødvendige for at sikre, at de kvalitetskrav, som er fastsat i bekendtgørelsen, overholdes, og at vandet ikke er sundhedsfarligt.

Stk. 2. Hvis kommunalbestyrelsen bliver opmærksom på, at kvaliteten af vandet i et vandforsyningsanlæg ikke er tilfredsstillende, kan kommunalbestyrelsen optage spørgsmålet til drøftelse med embedslægeinstitutionen. Kommunalbestyrelsen afgør, hvilke foranstaltninger der skal træffes. Det kan herunder bestemmes, at vandforsyningsanlægget skal lukkes, indtil kvaliteten af vandet er tilfredsstillende.

Stk. 3. Hvis vandet i et vandforsyningsanlæg, der forsyner virksomheder, som er autoriseret eller godkendt af en central myndighed, ikke opfylder de fastsatte kvalitetskrav, skal den pågældende myndighed underrettes om de foranstaltninger, der er iværksat i medfør af stk. 1 og 2.

Kapitel 4

Kontrol med vandforbruget

A. Målinger af den indvundne vandmængde

§ 18. Ejerne af vandforsyningsanlæg, som efter deres art ville kræve indvindingstilladelse efter vandforsyningslovens § 20, og ejerne af almene anlæg, som efter deres art ville kræve tilladelse efter lovens § 19, skal kontrollere de vandmængder, som indvindes fra anlægget.

Stk. 2. For andre anlæg, som efter deres art ville kræve tilladelse efter vandforsyningslovens § 19, bestemmer kommunalbestyrelsen, i hvilket omfang der skal føres kontrol med den indvundne vandmængde.

§ 19. Målingen af indvindingsmængden sker gennem en måleanordning, hvis karakter til enhver tid kan bestemmes af den myndighed, der kan give tilladelse til et anlæg af den pågældende art.

Stk. 2. Så længe der ikke er truffet bestemmelse i medfør af stk. 1, skal målingen ske på den måde, der måtte være bestemt i medfør af den tidligere lovgivning, og ellers efter kommunalbestyrelsens bestemmelse.

§ 20. Anlæggets ejer skal registrere dato for hver opgørelse af indvindingen og den vandmængde, der er indvundet siden sidste registrering. Denne registrering skal for anlæg med en årlig indvinding på under 100.000 m³ finde sted ved begyndelsen af hvert år, for anlæg med en årlig indvinding på 100.000–350.000 m³ ved begyndelsen af hvert kvartal, og for anlæg med en årlig indvirkning på over 350.000 m³ ved begyndelsen af hver måned. Med hensyn til den årlige indvinding finder § 7, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Registreringen skal opbevares mindst 10 år og på anmodning forevises for kommunalbestyrelsen.

§ 21. Anlæggets ejer skal sende indberetning til kommunalbestyrelsen om anlæggets årsindvinding, opgjort for tiden fra 1. januar til 31. december. Indberetningen skal ske inden det følgende års 1. februar og skal indeholde de oplysninger, der fremgår af skemaerne bilag 7 og 8 til denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen vurderer de indberettede oplysninger og retter indberetningerne i overensstemmelse hermed. Kommunalbestyrelsen sender derefter inden 1. april indberetningerne til amtsrådet og til et særligt register, hvis et sådant udpeges af miljøministeren.

Stk. 3. Registret skal på begæring meddele de indberettede oplysninger om anlæggenes årsindvindinger til kommunalbestyrelser, amtsråd og andre myndigheder, opgjort efter anlæggenes forskellige områder og karakter m.v. Registret kan forlange gebyr for meddelelse af oplysningerne. Taksterne for gebyrer skal være godkendt af miljøministeren.

B. Pejlinger af vandstanden

§ 22. Anlæggets ejer skal måle og registrere grundvandstanden i anlæggets indvindingsboringer og omkringliggende boringer og brønde i det omfang, det er bestemt i anlæggets indvindingstilladelse. Resultaterne skal opbevares mindst 10 år. De skal på anmodning forevises for myndighederne og skal endvidere forevises for interesserede i medfør af vandforsyningslovens § 71.

C. Forholdsregler mod overskridelse af indvindingstilladelser

§ 23. Den myndighed, der kan give indvindingstilladelse til et anlæg af den pågældende art, bestemmer, hvorvidt og da hvorledes der efter lovgivningens regler skal skrives ind i anledning af overskridelser af de tilladte indvindingsmængder.

Kapitel 5

Tilsyn med det tekniske anlæg

§ 24. Der føres ved kommunalbestyrelsens foranstaltning mindst 1 gang om året tilsyn med det tekniske anlæg ved vandforsyningsanlæg, som omfattes af § 5, stk. 1, litra a-f.

Stk. 2. For vandforsyningsanlæg, som ikke omfattes af stk. 1, og som efter deres art ville kræve indvindingstilladelse efter vandforsyningslovens §§ 19 eller 20, bestemmer kommunalbestyrelsen, om og da hvor ofte der skal føres tilsyn med det tekniske anlæg.

§ 25. Tilsynet skal bl.a. omfatte anlæggenes indretning og funktion og deres vedligeholdelses- og renholdelsestilstand.

Stk. 2. Det skal endvidere påses, at der føres driftskontrol, hvor dette er påbudt, og at resultaterne af kontrollen opbevares, jfr. §§ 16, 20 og 22.

§ 26. Kommunalbestyrelsen bestemmer, hvorvidt og da hvorledes der efter lovgivningens regler skal træffes foranstaltninger over for mangler ved et vandforsyningsanlægs indretning og drift.

Kapitel 6

Forskellige bestemmelser

§ 27. Kommunalbestyrelsen har adgang til at indfinde sig på offentlig og privat ejendom og foretage undersøgelser af forhold af betydning for vandforsyningen og kan indkræve oplysninger om vandforsyningsanlæggene i overensstemmelse med vandforsyningslovens §§ 64 og 67.

§ 28. Attester om laboratorieundersøgelser af vand efter §§ 5-15 sendes fra det undersøgende laboratorium til ejeren af vandforsyningsanlægget, kommunalbestyrelsen, amtsrådet og embedslægeinstitutionen. Når kommunalbestyrelsen modtager oplysninger om undersøgelser i medfør af § 16, stk. 3, skal den underrette amtsrådet og embedslægeinstitutionen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen sender genparter af rapporterne angående tilsyn i medfør af §§ 24 og 25 til ejeren af vandforsyningsanlægget, amtsrådet og embedslægeinstitutionen.

§ 29. Når kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om foranstaltning i anledning af forhold, der er oplyst ved tilsynet, underretter den amtsrådet og embedslægeinstitutionen om sin afgørelse. Hvis andre myndigheder er interesseret i afgørelsen, eller hvis privatpersoner må antages at have en individuel, væsentlig interesse i afgørelsen, underretter kommunalbestyrelsen også sådanne andre myndigheder og privatpersoner. Underretning til privatpersoner kan eventuelt finde sted ved offentlig annoncering.

Stk. 2. Når amtsrådet træffer afgørelse om foranstaltning i anledning af forhold, der er oplyst ved tilsynet, herunder foranstaltning efter § 23, underretter amtsrådet kommunalbestyrelsen og embedslægeinstitutionen. Stk. 1, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 7

Klage

§ 30. Kommunalbestyrelsens og amtsrådets afgørelser kan påklages til miljøstyrelsen.

§ 31. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende. Ved offentlig annoncering regnes klagefristen fra offentliggørelsen.

Stk. 2. Miljøstyrelsen kan indtil 6 måneder efter afgørelsen tage en klage op til behandling og afgørelse, når særlige grunde foreligger.

§ 32. Klage indgives til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Denne sender klagen til miljøstyrelsen ledsaget af det materiale, der er indgået i sagens bedømmelse.

Kapitel 8

Straffebestemmelser og ikrafttræden

§ 33. Den, der ikke lader foretage regel-

mæssige undersøgelser af anlæggets vandkvalitet i overensstemmelse med §§ 5-13, straffes med bøde. På samme måde straffes den, der overtræder bekendtgørelsens § 16, stk. 2 og 3, § 18, stk. 1, § 19, stk. 2, § 20, § 21, stk. 1, § 22, § 27 og § 28, stk. 1, 1. pkt., og den der overtræder bestemmelser, som er truffet i medfør af § 17, § 18, stk. 2, og § 19.

Stk. 2. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges virksomheden som sådan bødeansvar.

§ 34. Denne bekendtgørelse træder i kraft den 1. april 1980.

Stk. 2. Hvis der ikke ved nærværende bekendtgørelse er truffet direkte bestemmelse om et forhold, bevarer bestemmelser truffet efter bekendtgørelse nr. 179 af 29. marts 1974 om tilsyn med vandforsyningsanlæg dog deres gyldighed, indtil der er truffet anden bestemmelse i medfør af nærværende bekendtgørelse.

Miljøministeriet, den 4. januar 1980

IVAR NØRGAARD

/Gertrud Goldschmidt

Begrænset kontrol

Bestanddel eller egenskab	Enhed	Vandkvalitetskrav		Bemærkninger (herunder muligheder for forhøjede grænseværdier, jfr. § 4, stk. 2)
		Vejledende værdi	Højest tilladelige værdi	
Lugt ¹⁾ Smag ¹⁾				Prøven skal være uden lugt og smag, bortset fra lugt og smag af klor, der hidrører fra desinfektion
Ledningsevne	mS/m	> 30	100	Højere værdi kan fastsættes med særlig godkendelse
Klor, total ²⁾	mg Cl/l			Indholdet bør være så lavt som muligt under hensyn til overholdelsen af de bakteriologiske kvalitetskrav

Mikrobiologiske faktorer³⁾

Fæcalcoliforme bakterier	pr. 100 ml		i.m.	
Total kimtal 21°C heraf fluorescenter	pr. ml pr. ml	50 5	200	Max. 10 i desinficeret vand umiddelbart efter behandlingsanlæg

1) Subjektiv kvalitetsbedømmelse.

2) Eller rest af andet desinfektionsmiddel. Undersøgelsen foretages kun, hvis vandet desinficeres.

3) Undersøgelserne foretages efter DS 265.2.

i.m. = ikke målelig.

Normal kontrol

Bestanddel eller egen- skab	Enhed	Vandkvalitetskrav		Bemærkninger (herunder mulighe- der for forhøjede grænseværdier, jfr. § 4, stk. 2)
		Vejleden- de værdi	Højest tilladelige værdi	
Turbiditet ¹⁾				Prøven skal være klar
Lugt ¹⁾ Smag ¹⁾				Prøven skal være uden lugt og smag, bortset fra lugt og smag af klor hidrørende fra desinfektion
Temperatur	°C		12	Indtil 25°C for overfladevand
pH		7,0-8,0	8,5	Vandet må ikke være kalkaggressivt
Ledningsevne	mS/m	> 30	100	Højere værdi kan fastsættes med særlig godkendelse
Permanganattal ²⁾	mg KMnO ₄ /l	6	12	Højere værdi kan fastsættes med særlig godkendelse
Ammonium ³⁾	mg NH ₄ /l	0,05	0,5	Højere værdi kan fastsættes med særlig godkendelse
Nitrat ³⁾	mg NO ₃ /l	25	50	Højere værdi kan fastsættes med særlig godkendelse
Nitrit ³⁾	mg NO ₂ /l	i.m.	0,1	
Fosfor, total ³⁾	mg P/l	i.m.	0,15	
Fluorid ⁴⁾	mg F/l		1,5	Højere værdi kan fastsættes med særlig godkendelse
Klor, total ⁵⁾	mg Cl/l			Indholdet bør være så lavt som muligt under hensyn til overholdelsen af de bakteriologiske kvalitetskrav

Mikrobiologiske faktorer⁶⁾

Coliforme bakterier, total	pr. 100 ml		i.m.	
Fæcalcoliforme bakterier	pr. 100 ml		i.m.	
Total kimtal 37°C	pr. ml	5	20	
Total kimtal 21°C heraf fluorescenter	pr. ml pr. ml	50 5	200	Max. 10 i desinficeret vand umiddelbart efter behandlingsanlæg

- 1) Subjektiv kvalitetsbedømmelse.
- 2) Undersøgelsen foretages efter DS 275.
- 3) Forskellige analysemetoder angiver forskellige enheder for disse kvælstof- og fosforforbindelser. Der er derfor i nedenstående tabel anført omregningsfaktorer fra en forbindelse til en anden:

	mg NH ₄	mg NO ₂	mg NO ₃	mg N	mg PO ₄	mg P
1 mg NH ₄ svarer til	–	–	–	0,78	–	–
1 mg NO ₂ svarer til	–	–	–	0,31	–	–
1 mg NO ₃ svarer til	–	–	–	0,23	–	–
1 mg N svarer til	1,29	3,28	4,43	–	–	–
1 mg PO ₄ svarer til	–	–	–	–	–	0,33
1 mg P svarer til	–	–	–	–	3,07	–

- 4) Kan udelades under normal kontrol, hvis den udvidede kontrol foretages mindst 1 gang årligt.
- 5) Eller rest af andet desinfektionsmiddel. Undersøgelsen foretages kun, hvis vandet desinficeres.
- 6) Undersøgelsen foretages efter DS 265.1.

i.m. = ikke målelig.

Udvidet kontrol

Bestanddel eller egenskab	Enhed	Vandkvalitetskrav		Bemærkninger (herunder muligheder for forhøjede grænseværdier, jfr. § 4, stk. 2)
		Vejledende værdi	Højst tilladelige værdi	
Farve ¹⁾	mg Pt/l	5	15	
Turbiditet ²⁾	FTU	0,3	0,5	
Lugt Smag	Fortyndingsgrad		[2v. 12°C 3v. 25°C	Sammenlignes med lugt- og smagsprøver. Omfatter ikke lugt og smag af klor hidrørende fra desinfektion.
Temperatur	°C		12	Indtil 25°C for overfladevand
pH		7,0-8,0	8,5	Vandet må ikke være kalkaggressivt
Ledningsevne	mS/m	> 30	100	Højere værdi kan fastsættes med særlig godkendelse
Permanganattal ³⁾	mg KMnO ₄ /l	6	12	Højere værdi kan fastsættes med særlig godkendelse
Inddampningsrest	mg/l		1.500	Højere værdi kan fastsættes med særlig godkendelse
Calcium	mg Ca/l			Se total hårdhed
Magnesium	mg Mg/l		30 50	Hvis sulfat > 125 mg/l Hvis sulfat ≤ 125 mg/l
Hårdhed, total	°dH			Vandets hårdhed bør ligge mellem 5° og 30°dH
Natrium	mg Na/l	20	175	Højere værdi kan fastsættes med særlig godkendelse
Kalium	mg K/l		10	
Ammonium ⁴⁾	mg NH ₄ /l	0,05	0,5	Højere værdi kan fastsættes med særlig godkendelse
Jern	mg Fe/l	0,05	0,2	
Mangan	mg Mn/l	0,02	0,05	
Bicarbonat	mg HCO ₃ /l	> 100		
Klorid	mg Cl/l	50	300	Højere værdi kan fastsættes med særlig godkendelse

Sulfat	mg SO ₄ /l	50	125 250	Hvis magnesium > 30 mg/l Hvis magnesium ≤ 30 mg/l
Nitrat ⁴⁾	mg NO ₃ /l	25	50	Højere værdi kan fastsættes med særlig godkendelse
Nitrit ⁴⁾	mg NO ₂ /l	i.m.	0,1	
Fosfor, total ⁴⁾	mg P/l	i.m.	0,15	
Fluorid	mg F/l		1,5	Højere værdi kan fastsættes med særlig godkendelse
Ilt	mg O ₂ /l			Min. 5 mg/l forudsat vandbe- handling, der omfatter luftning
Aggressiv kuldioxid	mg CO ₂ /l		0	
Svovlbrinte ⁵⁾	mg H ₂ S/l		0	
Metan ⁵⁾	mg CH ₄ /l		0	
Klor, total ⁶⁾	mg Cl ₂ /l			Indholdet bør være så lavt som muligt under hensyn til overhol- delsen af de bakteriologiske kvalitetskrav

Mikrobiologiske faktorer⁷⁾

Coliforme bakterier, total	pr. 100 ml		i.m.	
Fæcalcoliforme bak- terier	pr. 100 ml		i.m.	
Total kimtal 37°C	pr. ml	5	20	
Total kimtal 21°C heraf fluorescenter	pr. ml pr. ml	50 5	200	Max. 10 i desinficeret vand umiddelbart efter behandlings- anlæg

1) Undersøgelsen foretages efter DS 289.

2) Undersøgelsen foretages efter DS 290.

3) Undersøgelsen foretages efter DS 275.

4) Se note 3 i bilag 2.

5) Undersøgelse foretages kun, hvor der er begrundet mistanke om tilstedeværelse af henholdsvis svovlbrinte og metan.

6) Eller rest af andet desinfektionsmiddel. Undersøgelsen foretages kun, hvis vandet desinficeres.

7) Undersøgelsen foretages efter DS 265.1.

i.m. = ikke målelig.

Supplerende undersøgelser

(foretages efter behov og i særlige situationer)

Bestanddel eller egenskab	Enhed	Vandkvalitetskrav		Bemærkninger (herunder muligheder for forhøjede grænseværdier, jfr. § 4, stk. 2)
		Vejledende værdi	Højest tilladelige værdi	
Aluminium	mg Al/l	0,05	0,2	
Antimon	µg Sb/l	i.m.	10	
Arsen	µg As/l	i.m.	50	
Barium	µg Ba/l	100		
Bly	µg Pb/l	i.m.	50	Proven udtages af rindende vand
Bor	mg B/l		1	
Cadmium	µg Cd/l	i.m.	5	
Krom, total	µg Cr/l	i.m.	50	
Cyanid	µg CN/l	i.m.	50	
Kobber	mg Cu/l		3 0,1	Efter 12 timers henstand i rørsystem og i hane på brugers rørløbet Ved fraløb fra pumpe eller behandlingsanlæg
Kviksølv	µg Hg/l	i.m.	1	
Nikkel	µg Ni/l	i.m.	50	
Selen	µg Se/l	i.m.	10	
Sølv	µg Ag/l	i.m.	10	
Zink	mg Zn/l		5 0,1	Efter 12 timers henstand i rørsystem og i hane på brugers rørløbet Ved fraløb fra pumpe eller behandlingsanlæg
Opstemmede stoffer	mg/l	i.m.		
Kjeldahl-kvælstof	mg N/l		1	Undtaget N fra NO ₂ og NO ₃ Højere værdi kan fastsættes med særlig godkendelse
Overfladeaktive stoffer (som reagerer med methylenblåt)	mg LAS/l	i.m.	0,1	Målt som laurylsulfat

Total kulstof (TOC)	mg C/l			Alle årsager til forøgelse af sædvanlige koncentrationer bør undersøges
Opløste eller emulgerede kulbrinter, mineralolie	µg/l	i.m.	10	Opløste eller emulgerede kulbrinter efter ekstraktion med petroleumsæter
Kloroformekstraherbare stoffer	mg/l	0,1		Tørstofrest
Fenoler	µg C ₆ H ₅ OH/l	i.m.	0,5	Med undtagelse af naturlige fenoler, som ikke reagerer med klor
Organiske klorforbindelser	µg/l	1		Udover pesticider og beslægtede produkter, herunder trihalometaner
Trihalometaner	µg/l			Indholdet bør være så lavt som muligt
Pesticider og beslægtede produkter				Insekticider - persistente organiske klorforbindelser - organiske fosforforbindelser - carbamat
Total For hvert enkelt stof	µg/l µg/l	i.m. i.m.	0,5 0,1	Herbicider Fungicider PCB og PCT
Polycykliske aromatiske kulbrinter (PAH) Total mængde referencestoffer	µg/l		0,2	Referencestoffer: - fluoranthen - benzo [b] fluoranthen - benzo [k] fluoranthen - benzo [a] pyren - benzo [ghi] perylen - indeno [1, 2, 3 - cd] pyren

Mikrobiologiske faktorer¹⁾

Fækale streptokokker	pr. 100 ml		i.m.	
Sulfitreducerende anaerobe clostridium perfringens	pr. 50 ml		i.m.	

1) Undersøgelserne foretages efter DS 265.1.

i.m. = ikke målelig.

Undersøgelseshyppighed

Produceret eller distribueret vandmængde m ³ pr. år	Mindste antal årlige undersøgelser		
	Begrænset kontrol	Normal kontrol	Udvidet kontrol
Mindre end 3.000	0	1	0
3.000– 10.000	1	1	1 hvert 2. år
10.000– 50.000	1	1	1
50.000–100.000	2	1	1
100.000–350.000	4	1	1
350.000–700.000	6	1	1
700.000– 3,5 mio.	12	3	1
3,5 mio.– 7,0 mio.	60	6	1
7,0 mio.–10 mio.	120	12	2
10 mio.–20 mio.	180	18	3
20 mio.–35 mio.	360	36	6
35 mio.–70 mio.	360	60	10
70 mio. og derover	360	120	20

Dersom vandet desinficeres, skal antallet af mikrobiologiske undersøgelser fordobles.

Undersøgelseshyppighed

Undersøgelseshyppigheden efter bilag 5 kan nedsættes som angivet nedenfor, hvis de værdier, som er fremkommet ved undersøgelserne i de foregående 2 år, har været ensartede og væsentligt under de højst tilladelige værdier, og der ikke er påvist noget forhold, som vil kunne forringe vandets kvalitet.

A. Ved distribution af grundvand alene

Produceret eller distribueret vandmængde m ³ pr. år	Mindste antal årlige undersøgelser		
	Begrænset kontrol	Normal kontrol	Udvidet kontrol
Mindre end 3.000	0	1	0
3.000– 10.000	0	1	1 hvert 5. år
10.000– 50.000	1	1	1 hvert 2. år
50.000–100.000	1	1	1
100.000–350.000	1	1	1
350.000–700.000	2	1	1
700.000– 3,5 mio.	3	1	1
3,5 mio.– 7,0 mio.	15	2	1
7,0 mio.–10 mio.	30	3	1
10 mio.–20 mio.	45	5	1
20 mio.–35 mio.	90	9	2
35 mio.–70 mio.	90	15	3
70 mio. og derover	90	30	5

Dersom vandet desinficeres, skal antallet af mikrobiologiske undersøgelser fordobles.

B. Ved distribution af grundvand og overfladevand med desinfektion

I forhold til ovenstående tabel firedobles antallet af mikrobiologiske undersøgelser, og antallet af øvrige undersøgelser fordobles.

Indberetning om vandindvinding

år _____

A. Almene vandforsyningsanlæg efter vandforsyningslovens §§ 19 og 20 samt mindre fælles vandforsyningsanlæg efter lovens § 19, der af kommunalbestyrelsen er pålagt pligt til kontrol og indberetning.

Anlæg nr. Rapportperiode.....

Kommune Værkets navn.....

Ejendomsforhold: stat amtskommune kommune privat

Indvinding, leverancer og forbrug

1. Indvinding fra eget anlæg	_____	m ³
2. Forbrug til filterskylning	_____	m ³
3. Nettoproduktion (1 ÷ 2)		m ³
4. Leverance fra andre kommuner	_____	m ³
5. Leverance fra andre værker i kommunen	_____	m ³
6. Supplementsvand (4 + 5)		m ³
7. Bruttoproduktion (3 + 6)		m ³
8. Leverance til andre kommuner	_____	m ³
9. Leverance til andre værker i kommunen	_____	m ³
10. Samlet leverance udenfor værkets område (8 + 9)		m ³
11. Nettoleverance til egne forbrugere (7 ÷ 10)		m ³

Forsyning

12. Husstande (helårs) incl. landbrug	_____	stk.	_____	pers.*)
Heraf:				
13. Husstande i etageejendomme	_____	stk.		
14. Husstande i landbrugsejendomme	_____	stk.		
15. Fritidshuse	_____	stk.		
16. Landbrugsvirksomheder	_____	stk.		
17. Gartnerivirksomheder	_____	stk.		
18. Andre erhvervsvirksomheder	_____	stk.		
19. Børneinstitutioner (daginstitutioner)	_____	stk.		
20. Skoler	_____	stk.		
21. Hoteller, campingpladser, institutioner m. døgnophold	_____	stk.		

Målemetode

22. Vandmåler på vandværk Andet og hvilken _____

Eventuelle bemærkninger bedes anført på bagsiden.

Dato _____ Underskrift _____

*) Udfyldes af kommunen, eventuelt på basis af gennemsnitlig husstandsstørrelse.

Indberetning om vandindvinding

år _____

B. Enkeltanlæg efter vandforsyningslovens § 20 samt mindre anlæg efter lovens § 19, der af kommunalbestyrelsen er pålagt pligt til kontrol og indberetning.

Anlæg nr. Navn

Kommune Matr. nr.

Ejendomsforhold: stat amtskommune kommune privat

Indvinding (1/1–31/12)

	<u>Grundvand</u>	<u>Overfladevand</u>
1. Institution	_____ m ³	
2. Markvanding	_____ m ³	_____ m ³
3. Gartneri	_____ m ³	_____ m ³
4. Dambrug	_____ m ³	_____ m ³
5. Hotel, campingplads o.l.	_____ m ³	
6. Anden erhvervsvirksomhed	_____ m ³	_____ m ³
7. Husholdningsforsyning fra anlægget til:		
_____ husstande		
_____ personer		

Vandingsanlæg (2–3):

8. Samlet areal _____ ha	heraf vandet _____ ha		
9. Drivhusareal _____ m ²	Afgrøder: græs	☐	roer ☐
	kartofler	☐	korn ☐
	majs	☐	frø ☐
	andet _____		

Anden erhvervsvirksomhed (6):

Virksomhedens art: _____

10. Antal beskæftigede _____ personer

11. Forbrug til køleformål _____ m³

Målemetode

12. Vandmåler Elmåler Timetæller

Eventuelle bemærkninger bedes anført på bagsiden.

Dato _____ Underskrift _____

Bekendtgørelse om henlæggelse af opgaver og beføjelser efter vandforsyningsloven til miljøstyrelsen

I henhold til § 45, stk. 3, i lov nr. 372 af 13. juni 1973 om miljøbeskyttelse med senere ændringer fastsættes:

§ 1. Følgende beføjelser i henhold til lov nr. 299 af 8. juni 1978 om vandforsyning m. v. (vandforsyningsloven) udøves af miljøstyrelsen:

- 1) Afgørelse af sager, der omfattes af § 4, stk. 1, og hvor der ikke er opnået enighed mellem de berørte amtsråd.
- 2) Afgørelse af sager, der omfattes af § 4, stk. 2, og hvor der ikke er opnået enighed mellem de berørte kommunalbestyrelser.
- 3) Udnævnelse efter § 9, stk. 2, af landvæsenkommisærer for hovedstadsområdet.
- 4) Afgørelse efter § 15, stk. 2, om, hvorvidt kortlægning og planlægning skal foretages af flere amtsråd i fællesskab.
- 5) Afgørelse efter § 16, stk. 2, om fordelingen af udgifterne ved amtsrådets eller kommunalbestyrelsens planlægningsvirksomhed, hvis der opstår uenighed herom.
- 6) Afgørelse efter § 25, stk. 1, om indvinning af vand til drikkevandsforsyning ved afsaltning af havvand og om indførelse af drikkevand fra udlandet.
- 7) Afgørelse efter § 25, stk. 3, om levering af grundvand og overfladevand til udlandet.
- 8) Afgørelse efter § 27, hvor der opstår uenighed mellem amtsrådet og en statslig bygge- og anlægsmyndighed om, hvilke foranstaltninger der skal foretages af hensyn til vandforsyningsforholdene ved

bortledning af grundvand eller anden sænkning af grundvandsstanden.

- 9) Afgørelse efter § 40, stk. 2, om, hvorvidt en beslutning om ekspropriation skal træffes af amtsrådet efter forhandling med de berørte kommunalbestyrelser.
- 10) Afgørelse efter § 41 om, hvorvidt en ekspropriation skal ske efter reglerne i lov nr. 186 af 4. juni 1964 om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.
- 11) Afgørelse efter § 48, stk. 3, om samarbejde mellem almene vandforsyningsanlæg i flere amtskommuner, hvor der ikke er enighed mellem de berørte amtsråd.
- 12) Stadfæstelse efter § 55, stk. 2, af regulativer for kommunale almene vandforsyningsanlæg.
- 13) Udarbejdelse efter § 55, stk. 5, af normalregulativer for almene vandforsyningsanlæg.

§ 2. Bestemmelserne i § 1, nr. 1, 4, 5, 8, 9 og 11, gælder tilsvarende, når opgaver, der efter vandforsyningsloven er henlagt til amtsråd, varetages af hovedstadsrådet.

§ 3. De afgørelser, som miljøstyrelsen har truffet i henhold til denne bekendtgørelse, kan påklages til miljøministeren, medmindre afgørelsen kan påklages til miljøankenævnet, jfr. vandforsyningslovens § 81. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 2. For de afgørelser, der kan påklages til ministeren, finder reglerne i vandforsyningslovens §§ 77-80 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. For de afgørelser, der kan påklages til miljøankenævnet, finder reglerne i vandforsyningslovens §§ 82 og 83 tilsvarende anvendelse.

§ 4. Bekendtgørelsen træder i kraft dagen

efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. I bekendtgørelse nr. 178 af 29. marts 1974 om henlæggelse af opgaver og beføjelser til miljøstyrelsen ophæves § 2, og i § 10 udgår i stk. 1, 1. pkt., ordene: »og vandforsyningslovens § 65 b«.

Miljøministeriet, den 11. april 1980

ERIK HOLST

/ Gertrud Goldschmidt

Bekendtgørelse om kvalitetskrav m. v. til overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand

I medfør af § 56, § 59, stk. 1, § 60, stk. 2, og § 84, stk. 2, i lov nr. 299 af 8. juni 1978 om vandforsyning m. v. bestemmes:

§ 1. Denne bekendtgørelse fastsætter:

- 1) De kvalitetskrav, som fersk overfladevand skal opfylde, når det anvendes eller skal anvendes til fremstilling af drikkevand, som leveres gennem et forsyningsnet til alment brug.
- 2) Hyppigheden af prøvetagning og analyse af det anvendte overfladevand.
- 3) Krav til de analysemetoder, som skal anvendes til kontrol af overfladevandets kvalitet.

Stk. 2. Det skal i hvert enkelt tilfælde tilstræbes, at vandkvaliteten er bedst mulig uanset minimumskvalitetskravene i denne bekendtgørelse, ligesom de recipientansvarlige skal tilstræbe en videregående forbedring. Den kvalitet, som overfladevandet har ved denne bekendtgørelses ikrafttræden, må ikke forringes som følge af bestemmelserne i §§ 2-3.

Kapitel 1

Kvalitetskrav til overfladevand

§ 2. Overfladevand, der anvendes til fremstilling af drikkevand, skal overholde de grænseværdier, der i bilag 1 til bekendtgørelsen er angivet som *højest tilladelige værdier* for vandkvaliteterne A1-A3. Der må afhængig af vandkvaliteten vælges den fornødne vandbehandlingsmetode, jfr. bilag 2.

Stk. 2. Det skal tilstræbes, at overfladevandets kvalitet mindst svarer til de værdier, der i bilag 1 er angivet som vejledende værdier, afhængig af den valgte behandlingstype.

Stk. 3. Overfladevand af ringere kvalitet end kategori A 3 i bilag 1 kan kun anvendes til fremstilling af drikkevand med miljøstyrelsens tilladelse.

§ 3. Overfladevandet anses for at opfylde de fastsatte kvalitetskrav, hvis mindst 95 pct. af prøverne ved regelmæssige prøveudtagninger ligger inden for de højest tilladelige værdier, og hvis det for højst de 5 pct. af prøverne, som ikke opfylder kravene, gælder at:

- a) Vandet ikke afviger mere end 50 pct. fra de pågældende parameter værdier undtagen med hensyn til temperatur, pH, opløst ilt og mikrobiologiske parametre.
- b) Anvendelsen ikke kan medføre fare for den offentlige sundhed.

Stk. 2. Overskridelser af de fastsatte kvalitetskrav, som er forårsaget af oversvømmelser, andre naturkatastrofer eller usædvanlige meteorologiske forhold, tages ikke i betragtning ved opgørelse af de i stk. 1 omhandlede procentsatser.

Kapitel 2

Prøvetagning og prøvetagningshyppighed

§ 4. Vandprøverne skal tages på det sted, hvor overfladevandet indvindes, inden det ledes til behandlingsanlægget.

Stk. 2. Prøvetagningerne skal så vidt muligt fordeles over hele året eller indvindings-

perioden, således at der opnås et repræsentativt billede af vandkvaliteten.

§ 5. Den mindste årlige hyppighed for prøvetagning og analyse af hver parameter er anført i bilag 3 og 4 til denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden kan bestemme, at en regelmæssig analyse af vandet kan undlades for parametre, hvor tidligere undersøgelser har vist, at vandet er af en bedre kvalitet end den, der er angivet under de højst tilladelige værdier i kolonne A 1 i bilag 1, dog forudsat at der ikke forekommer forurening med stoffet, og at der ikke foreligger nogen risiko for forringelse af vandkvaliteten.

Kapitel 3

Krav til analysemetoder

§ 6. I denne bekendtgørelse forstås ved:

- »referencemålemetode«: betegnelsen for et måleprincip eller en nøjagtig beskrivelse af en arbejdsgang, der muliggør bestemmelsen af de parametre, som er anført i bilag 1;
- »detektionsgrænse«: den mindste værdi, der kan konstateres af den undersøgte parameter;
- »præcision«: det interval, inden for hvilket 95 pct. af resultaterne af de målinger, der udføres på samme prøve og under an-

vendelse af samme metode, findes;

- »nøjagtighed«: forskellen mellem den undersøgte parameters sande værdi og den fundne middelværdi.

§ 7. De værdier for detektionsgrænse, præcision og nøjagtighed for de enkelte parametre, som er anført i bilag 5, skal overholdes ved analyse af vandprøverne. De procentvise angivelser for præcision og nøjagtighed skal kunne overholdes for de koncentrationer, der er angivet som vejledende og højst tilladelige værdier.

Stk. 2. Ved udførelsen af analyserne kan laboratorierne anvende de i bilag 5 anførte referenceanalysemetoder. Anvendes andre metoder, skal de opfylde kravene i stk. 1.

Stk. 3. Prøvebeholderne, de midler eller metoder, der anvendes til konservering af en delprøve til analyse af én eller flere parametre, transporten og opbevaringen af prøverne samt disses forberedelse til analyse, må ikke kunne forårsage afgørende (signifikante) ændringer af analyseresultaterne.

Kapitel 4

Straffe- og ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 8. Med bøde straffes den, der overtræder § 2, § 4, § 5, stk. 1 eller § 7, stk. 1 og 3.

§ 9. Denne bekendtgørelse træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Miljøministeriet, den 29. april 1980

ERIK HOLST

/ Gertrud Goldschmidt

Bilag 1

Kvalitetskrav til overfladevand, der skal anvendes til fremstilling af drikkevand

Parametre**	Vandkvalitet A 1*		Vandkvalitet A 2*		Vandkvalitet A 3*		
	Vejledende værdi	Højst tilladelig værdi	Vejledende værdi	Højst tilladelig værdi	Vejledende værdi	Højst tilladelig værdi	
Farve (efter simpel filtrering)	mg Pt/l	10	20	50	100	50	200
Lugt	(fortyndingsfaktor ved 25°C)	3		10		20	
Opslemmende stoffer, total	mg/l	25					
Temperatur	°C	22	25	22	25	22	25
pH		6,5-8,5		5,5-9		5,5-9	
Ledningsevne	mS/m ved 20°C	100		100		100	
Ammonium	mg NH ₄ /l	0,05		1	1,5	2	4
Arsen	µg As/l	10	50		50	50	100
Barium	mg Ba/l		0,1		1		1
Bly	µg Pb/l		50		50		50
Cadmium	µg Cd/l	1	5	1	5	1	5
Opløst jern	mg Fe/l	0,1	0,3	1	2	1	
Kobber	mg Cu/l	0,02	0,05	0,05		1	
Krom	µg Cr/l		50		50		50
Kviksølv	µg Hg/l	0,5	1	0,5	1	0,5	1
Mangan	mg Mn/l	0,05		0,1		1	
Selen	µg Se/l		10		10		10
Zink	mg Zn/l	0,5	3	1	5	1	5
Bor	mg B/l	1		1		1	
Cyanider	mg CN/l		0,05		0,05		0,05
Fluorid	mg F/l	1	1,5		1,5		1,5
Fosfater	mg P/l		0,15		0,5		0,5
Klorid	mg Cl/l	50		50		50	
Nitrat	mg NO ₃ /l	25	50		50		50
Sulfat	mg SO ₄ /l	150	250	150	250	150	250
Biokemisk iltforbrug (BIs) ved 20°C uden nitrifikation ...	mg O ₂ /l	<3		<5		<7	
Kemisk iltforbrug (COD) .	mg O ₂ /l					30	
Opløste eller emulgerede kulbrinter (efter ekstraktion med petroleumsæter)	mg/l		0,05		0,2	0,5	1
Kloroformekstraerbare stoffer	mg/l	0,1		0,2		0,5	

Parametre**	Vandkvalitet A 1*		Vandkvalitet A 2*		Vandkvalitet A 3*	
	Vej- ledende værdi	Højest tilla- delig værdi	Vej- ledende værdi	Højest tilla- delig værdi	Vej- ledende værdi	Højest tilla- delig værdi
Polycykliske aromatiske kulbrinter (PAH)..... µg/l		0,2		0,2		1
Pesticider og beslægtede produkter, total µg/l		1		2,5		5
Overfladeaktive stoffer (som reagerer med methylenblåt) mg LAS/l		0,1	0,2		0,5	
Fenoler µg C ₆ H ₅ OH/l		1	1	5	10	100
Kjeldahl-kvælstof (undtagen NO ₃ og NO ₂)... mg N/ l	1		2		3	
Iltmætning % O ₂	> 70		> 50		> 30	
Coliforme bakterier, total 37° C /100 ml	50		5000		50000	
Fækalcoliforme bakterier.. /100 ml	20		2000		20000	
Fækale streptokokker /100 ml	20		1000		10000	
Salmonella	ikke på- viselig i 5000 ml		ikke på- viselig i 1000 ml			

* De tilhørende typebehandlinger for hver af vandkvaliteterne A 1, A 2 og A 3 er angivet i bilag 2.

** Parametrene omfatter den samlede mængde af de anførte stoffer i opløst og uopløst form med mindre andet er angivet.

Bilag 2**Typebehandlinger, som muliggør behandling af overfladevand af vandkvalitet A1, A2 og A3 til drikkevand.***Vandkvalitet A1:*

Simpel fysisk behandling samt desinfektion, f. eks. hurtig filtrering og klorning.

Vandkvalitet A2:

Normal fysisk og kemisk behandling samt desinfektion, f. eks. flokkulering, sedimentering, klorning, filtrering, afsluttende klorning.

Vandkvalitet A3:

Videregående fysisk og kemisk behandling, forædling og desinfektion f. eks. flokkulering, sedimentering, ozonbehandling, filtrering gennem sand og aktivt kul, afsluttende klorning.

Bilag 3

Mindste årlige hyppighed for prøveudtagning og analyse af hver parameter i Bilag 1.

Befolkning	A 1*			A 2*			A 3*		
	I**	II**	III**	I**	II**	III**	I**	II**	III**
≤ 10.000	1	1	1	1	1	1	2	1	1
> 10.000 ≤ 30.000	1	1	1	2	1	1	3	1	1
> 30.000 ≤ 100.000	2	1	1	4	2	1	6	2	1
> 100.000	3	2	1	8	4	1	12	4	1

*) Kvaliteten af overfladevand, som er anført i bilag 1.

**) Klassificering af parametrene efter hyppighed i kategorier, som anført i bilag 4.

Bilag 4

Kategorier

I	II	III
Parametre	Parametre	Parametre
Farve Lugt Opslemmede stoffer, total Temperatur pH Ledningsevne Ammonium Fosfat Klorid Nitrat Biokemisk iltforbrug (B ₅) Kemisk iltforbrug (COD) Iltmætning	Opløst jern Kobber Mangan Zink Sulfat Overfladeaktive stoffer Fenoler Kjeldahl-kvælstof Coliforme, total Fækalcoliforme	Arsen Barium Bly Cadium Krom, total Kviksølv Selen Bor Cyanid Fluorid Opløste eller emulgerede kulbrinter Stoffer, som kan ekstrahe- res med kloroform Polycykliske aromatiske kulbrinter (PAH) Pesticider, total Fækale streptokokker Salmonella

Bilag 5

Referencemålemetoder til bestemmelse af vejledende og højst tilladelige værdier i bilag 1

(A) Parametre		(B) Detektions- grænse	(C) Præcision + ÷	(D) Nøjagtighed + ÷	(E) Referencemålemetode ¹⁾
Farve	mg Pt/l	5	10 %	20 %	Filtrering på glasfibrermembran. Fotometrisk metode med platin-koboltmåleenhed.
Lugt	Fortyndingsfaktor ved 25°C	-	-	-	Ved gentagne fortyndinger.
Opslemmede stoffer, total	mg/l	-	5 %	10 %	Filtrering på 0,45 µm membranfilter, tørring ved 105°C og vejning. - Centrifugering i mindst 5 minutter, (gennemsnitlig acceleration 2800 til 3200 g), tørring ved 105°C og vejning.
Temperatur	°C	-	0,5	1	Termometri. Målingen udføres in situ samtidig med prøveudtagningen uden forudgående behandling af prøven.
pH	Enhed for pH	-	0,1	0,2	Elektrometrisk måling. Måling udføres in situ samtidig med udtagningen uden forudgående behandling af prøven.
Ledningsevne ved 20°C	mS/m	-	5 %	10 %	Elektrometrisk måling.
Ammonium	mgNH ₄ /l	0,01 ²⁾ 0,1 ³⁾	0,03 ²⁾ 10 % ³⁾	0,03 ²⁾ 20 % ³⁾	Molekylær absorptionspektrofotometri.
Arsen ¹⁰⁾	µg As/l	2 ²⁾	20 %	20 %	Atomabsorptionsspektrofotometri.
		10 ²⁾			Atomabsorptionsspektrofotometri.- Molekylær absorptionsspektrofotometri.
Barium ¹⁰⁾	mg Ba/l	0,02	15 %	30 %	Atomabsorptionsspektrofotometri.
Bly ¹⁰⁾	µg Pb/l	10	20 %	30 %	Atomabsorptionsspektrofotometri.- Polarografi.
Cadmium ¹⁰⁾	µg Cd/l	0,2 1 ³⁾	30 %	30 %	Atomabsorptionsspektrofotometri.- Polarografi.

(A) Parametre	(B) Detektions- grænse	(C) Præcision		(D) Nøjagtighed		(E) Referencemålemetode ¹⁾
		+	÷	+	÷	
Krom ¹⁰⁾ µg Cr/l	10	20 %		30 %		Atomabsorptionsspektrofotometri. - Molekylær atomabsorptionsspektrofo- tometri.
Opløst jern mg Fe/l	0,02	10 %		20 %		Atomabsorptionsspektrofotometri efter filtrering af prøven på membranfilter (0,45 µm). - Molekylær atomabsorptionsspektrofo- tometri efter filtrering på 0,45 µm-membranfilter.
Kob- ber ¹⁰⁾ mg Cu/l	0,005	10 %		20 %		Atomabsorptionsspektrofotometri. - Polarografi.
	0,02 ²⁾	10 %		20 %		Atomabsorptionsspektrofotometri. - Molekylær atomabsorptionsspektrofo- tometri. - Polarografi.
Kvik- sølv ¹⁰⁾ µg Hg/l	0,1 0,2 ⁵⁾	30 %		30 %		Atomabsorptionsspektrofotometri, flammeles (koldfordampning).
Mangan mg Mn/l	0,01 ²⁾	10 %		20 %		Atomabsorptionsspektrofotometri.
	0,02 ³⁾	10 %		20 %		Atomabsorptionsspektrofotometri. - Molekylær absorptionsspektrofotome- tri.
Selen ¹⁰⁾ µg Se/l	5					Atomabsorptionsspektrofotometri.
Zink ¹⁰⁾ mg Zn/l	0,01 ²⁾	10 %		20 %		Atomabsorptionsspektrofotometri.
	0,02	10 %		20 %		Atomabsorptionsspektrofotometri. - Molekylær absorptionsspektrofotome- tri.
Bor ¹⁰⁾ mg B/l	0,1	10 %		20 %		Molekylær absorptionsspektrofotome- tri. - Atomabsorptionsspektrofotometri.
Cyanider mg CN/l	0,01	20 %		30 %		Molekylær absorptionsspektrofotome- tri.
Fluorid mg F/l	0,05	10 %		20 %		Molekylær absorptionsspektrofotome- tri, om fornødent efter destillation. - Ionsselektive elektroder.
	0,1 ³⁾	10 %		20 %		
Fosfater mg P/l	0,01	10 %		20 %		Molekylær absorptionsspektrofotome- tri.
	0,05 ³⁾	10 %		20 %		
Klorid mg Cl/l	10	10 %		10 %		Titrimetri (Mohr-metode). Molekylær absorptionsspektrofotome- tri.
Nitrat mgNO ₃ /l	2	10 %		20 %		Molekylær absorptionsspektrofotome- tri.

(A) Parametre	(B) Detektions- grænse	(C) Præcision + -	(D) Nøjagtighed + -	(E) Referencemålemetode ¹⁾
Sulfat mg SO ₄ /l	10	10 %	10 %	Gravimetri. - EDTA-kompleksometri. - Molekylær absorptionsspektrofotometri.
Bioke- misk ilt- forbrug (BI ₅) ved 20°C uden ni- trifikation	2	1,5	2	Bestemmelse af opløst O ₂ jfr. nr. 35, før og efter inkubation i 5 dage ved 20°C ± 1°C og i mørke. Tilsætning af et nitrifikationshæmmende stof.
Kemisk iltfor- brug (COD)	15	20 %	20 %	Kaliumdikromat- metode.
Opløste eller emulge- rede kul- brinter	0,01 0,04 ³⁾	20 %	30 %	Infrarød spektrofotometri efter ekstra- tion med tetraklorkulstof. - Gravimetri efter ekstraktion med petro- leumsæter.
Stoffer som kan ekstrahe- res med kloro- form	11)	-	-	Ekstraktion med rensed kloroform og ved neutral pH, inddampning i vacu- um ved stuetemperatur, vejning af rest.
Polycyli- ske aro- matiske kulbrin- ter (PAH) ¹⁰⁾	0,04	50 %	50 %	Måling af fluorescens i U.V. efter tyndtlagskromatografi. Sammenlignen- de måling i forhold til en blanding af 6 målestoffer med samme koncentration ⁸⁾ .
Pestici- der og beslægte- de pro- dukter, total ¹⁰⁾	0,1	50 %	50 %	Gas- eller vædske kromatografi efter ekstraktion med egnede opløsninger og rensning. Bestemmelse af blandin- gens komponenter. Kvantitativ be- stemmelse ⁹⁾ .
Overfla- de- akti- ve stof- fer (som reagerer med methy- lenblåt)	0,05 mg LAS/l	20 %		Molekylær absorptionsspektrofotome- tri.

	(A) Parametre	(B) Detektions- grænse	(C) Præcision + ÷	(D) Nøjagtighed + ÷	(E) Referencemålemetode ¹⁾
	Fenoler µg C ₆ H ₅ OH/l	0,5 1 ⁶⁾	0,5 30 %	0,5 50 %	Molekylær absorptionspektrofotometri. 4-aminonatiptyrin-metoden. Paranitroanilin-metoden.
	Kjeldahl- kvælstof (undtagen NO ₃ og NO ₂) mg/l N	0,5	0,5	0,5	Mineralisering, destillation efter Kjeldahl-metoden og ammoniumbestemmelse efter molekylær absorptionspektrofotometri eller titrimetri.
	Iltmætning %	5	10 %	10 %	Winkler-metoden. Elektrokemisk metode
	Coliforme bakterier, total /100 ml	5 ²⁾ 500 ⁷⁾			Dyrkning ved 37°C på et særligt dertil egnet substrat, såsom targitolaktoseagar, Endoagar eller 0,4 % teepolagar med filtrering ²⁾ eller uden filtrering ⁷⁾ og optælling af kolonier. Prøverne fortyndes eller evt. koncentrerer, så de indeholder 10-100 kolonier. Om nødvendigt identification ved gasudviklingstest. Fortyndingsmetoden med forgæring i flydende substrat i mindst tre rør i tre fortyndinger. Ompodning af de positive reagensglas til et påvisningssubstrat. Optælling efter M.P.N. (most probable number). Inkubationstemperatur 37°C ± 1.
	Fækalcoliforme bakterier /100 ml	2 ²⁾ 200 ⁷⁾			Dyrkning ved 44°C på et særligt dertil egnet substrat, såsom targitolaktoseagar, Endoagar eller 0,4 % teepolagar med filtrering ²⁾ eller uden filtrering ⁷⁾ og optælling af kolonier. Prøverne fortyndes eller evt. koncentrerer, så de indeholder 10-100 kolonier. Om nødvendigt identification ved gasudviklingstest. Fortyndingsmetoden med forgæring i flydende substrat i mindst tre rør i tre fortyndinger. Ompodning af de positive reagensglas til et påvisningssubstrat. Optælling efter M.P.N. (most probable number). Inkubationstemperatur 44°C ± 0,5.
	Fækale Streptokokker /100 ml	2 ²⁾ 200 ⁷⁾			Dyrkning ved 37°C på et særligt dertil egnet substrat, såsom natriumazid agar. Fortyndingsmetoden i natriumazid bouillon i de mindst tre rør i tre fortyndinger. Optælling efter M.P.N. (most probable number).

	(A) Parametre	(B) Detektions- grænse	(C) Præcision + ÷	(D) Nøjagtighed + ÷	(E) Referencemålemetode ¹⁾
	Salmo- /5000 ml nella	1 ²⁾ 5 ³⁾			Opkoncentrering af prøven ved membranfiltrering eller anden filtrering. Podning i et opformeringssubstrat, fulgt af ompodning til et fast agarsubstrat – identifikation.

- 1) Prøverne af overfladevand fra prøveudtagningsstederne analyseres efter sigtning for at fjerne flydende rester af træ, plast, planter o.lign.
- 2) For vand af vandkvalitet A 1, vejledende værdi.
- 3) For vand af vandkvalitet A 2 og A 3.
- 4) For vand af vandkvalitet A 3.
- 5) For vand af vandkvalitet A 1, A 2 og A 3, højest tilladelig værdi.
- 6) For vand af vandkvalitet A 2, højest tilladelig værdi, og A 3.
- 7) For vand af vandkvalitet A 2 og A 3, vejledende værdi.
- 8) Blanding af seks målestoffer, der skal tages i betragtning, og som har samme koncentration: Fluoranthen, benzo[b]fluoranthen, benzo[k]fluoranthen, benzo[a]pyren, benzo[ghi]perylene, indeno[1, 2, 3,-cd]pyren.
- 9) Blanding af tre stoffer, der skal tages i betragtning, og som har samme koncentration: parathion, hexaklorcyclohexan, dieldrin.
- 10) Såfremt prøvernes indhold af opslemmede stoffer er så stort, at det er nødvendigt med en forudgående særbehandling af disse prøver, må de i spalte D i dette bilag angivne værdier for nøjagtighed undtagelsesvis kunne overskrides og betragtes som et mål. Disse prøver skal behandles således, at analysen omfatter den overvejende del af de stoffer, der skal måles.
- 11) Da denne metode ikke er almindeligt anvendt i alle medlemsstaterne, er det ikke sikkert, at den detektionsgrænse, der er nødvendig til kontrol af det fastsatte kvalitetskrav i bilag 1, kan nås.